

11

ліпеня 1996 г.
чацвер, № 175 (22978)

ЗВЯЗДА

НА ХАРЧАВАННЕ ГРОШАЙ У БЕЛАРУСА НЕ ХАПАЕ

Згодна вынікаў развіцця гандлю за першае паўгоддзе 1996 года, упершыню за апошнія пяць гадоў у Беларусі зазначаны перыяд была пераадолена тэндэнцыя падзення рознічнага тавараабароту ў параўнальных цэнах да адпаведнага перыяду мінулага года. Іншымі словамі, калі верыць інфармацыі Міністэрства гандлю, гэта з'ява сведчыць аб пэўнай стабілізацыі на спажывецкім рынку краіны.

Так, рознічны тавараабарот за першае паўгоддзе бягучага года склаў 26.307 млрд. рублёў, або 103 працэнты да адпаведнага перыяду мінулага года ў параўнальных цэнах. Аднак разам з тым працягвае пагаршацца структура тавараабароту. У прыватнасці, у агульным яго аб'ёме ўдзельная вага харчовых тавараў складае, па апошніх звестках, 69,4 працэнта, прычым адзначаецца зніжэнне спажывання біялагічна каштоўных прадуктаў харчавання. Так, за паўгоддзе рэалізацыя сметанковага масла на душу насельніцтва скарацілася з 0,25 да 0,21 кг, цальна-малочнай прадукцыі — з 5,53 да 4,39 кг, мяса і птушкі — з 0,89 ад 0,85 кг.

Такім чынам можна меркаваць, што насельніцтва ўсё большую перавагу аддае танным (і адпаведна — менш каларыйным) прадуктам. Адсюль — стабілізацыя і парадок у справаздачах? Бо не сакрэт, што большасць насельніцтва за апошні час стала есці не лепш і больш, а наадварот...

Сяргей РАСОЛЬКА.

АРЫШТАВАНЫ BYЛЫ РАБОТНІК ДЫРЭКЦЫІ МАГАЗІНА «АЎТАМАБІЛІ» ВАЕНГАНДЛЮ МІНІСТЭРСТВА АБАРОНЫ РЭСПУБЛІКІ

В ліпеня органамі ваеннай контрразведкі Камітэта дзяржаўнай бяспекі рэспублікі арыштаваны былі работнік дырэкцыі магазіна «Аўтамабілі» Ваенгандлю Міністэрства абароны Беларусі, якому інкрымінуецца ўчыненне службовых злачынстваў.

Пра гэта БелаПАН паведамілі ў Цэнтры інфармацыі і грамадскіх сувязей КДБ рэспублікі. Разам з ім быў затрыманы намеснік старшыні праўлення аднаго з мінскіх камерцыйных банкаў, які падзяраецца праваахоўнымі органамі ў крадзяжы ў асабліва буйных памерах. Зараз вядзецца следства, у інтэрв'ях якога прозвішчы абодвух грамадзян не паведамляюцца.

Алег САКАЛОЎ, БелаПАН.

РАСІЙСКАЯ МЫТНЯ ПЕРАГЛЕДЗЕЛА ПОШЛІНЫ НА АЎТАМАБІЛІ, ЯКІЯ ЎВОЗЯЦА З БЕЛАРУСІ

Як вядома, устанавленне розных мытных пошлін пры ўвозе аўтамабіляў з-за мяжы (Беларусь — 0,3 ЭКЮ за 1 кубічны сантыметр рабочага аб'ёму рухавіка, Расія — 5 ЭКЮ) прывяло да рэзкага павелічэння колькасці транспартных сродкаў, якія ўвозяцца з тэрыторыі Беларусі ў Расію ў льготным парадку.

Расійскія мытныя органы выправілі гэтую неадпаведнасць, прыняўшы рашэнне браць з усіх увозімых машын пошліну па 5 ЭКЮ. Гэтае палажэнне не распаўсюджваецца толькі на тых юрыдычных асоб і прыватных прадпрыемстваў, якія ўвозяць аўтамабілі з Беларусі ў Калінінградскую вобласць — эканамічную зону з асобым статусам.

Юрый ГАРЫНЬ, БелаПАН.

Вечнае і зямное.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

Генадзь СЕЛЯЗНЁЎ:

«БЕЛАРУСЫ І РАСІЯНЕ ПЕРАСТАЛІ БЫЦЬ ІНШАЗЕМЦАМІ»

Працягваецца першы афіцыйны візіт дэпутатаў расійскай
Дзярждумы новага саставу ў Беларусь.

10 ліпеня з афіцыйным візітам у Мінск прыбыла парламенцкая дэлегацыя Расійскай Федэрацыі на чале са старшынёй Дзярждумы Расіі Генадзем Селязнёвым. У аэрапорце «Мінск-2» Генадзь Селязнёў зазначыў журналістам, што гэта першы афіцыйны візіт дэлегацыі Дзяржаўнай думы Расіі новага саставу ў Мінск, хаця раней расійскім дэпутатам неаднойчы ўжо даводзілася сустракацца з беларускімі калегамі, у тым ліку ў саставе агульнай беларуска-расійскай парламенцкай групы, якая нядаўна збралася ў Смаленску. Гэты афіцыйны візіт адбываецца ў заключэнне працы сесіі Дзярждумы, перад парламенцкімі канікуламі, зрабіць адказны візіт у нашу краіну расійскім парламентарыям ўдалося толькі цяпер. Хоць, як зазначыў Генадзь Селязнёў, ім даўно хацелася яго ажыццявіць. Перашкаджалі, відавочна, буйныя палітычныя падзеі ў Расіі, звязаныя з прэзідэнцкімі выбарамі. Цяпер, калі падведзены іх вынікі і стала вядома, што ўлада на расійскім алімпіе не памянялася, парламентарыі Расіі і Беларусі могуць больш пэўна планавача свае далейшыя сумесныя дзеянні. Падчас гэтага візіту падпісанні некалькіх міжпарламенцкіх пагадненняў не намячаецца.

— Мы будзем абмяркоўваць з беларускімі дэпутатамі тое, у чым мы як заканадаўцы павінны

забяспечваць нармальную работу выканаўчым уладам. Нам трэба будзе рэалізаваць шмат законаў, якія ўжо існуюць... Беларусы і расіяне перасталі быць іншаземцамі, і гэта трэба ўсё ж надаць прапрацаваць, — падкрэсліў Генадзь Селязнёў.

У Расіі, як і ў Беларусі, парламенты адчуваюць цяжкасці з бюджэтным фінансаваннем, але Г. Селязнёў выказаў спадзяванне, што яны не адб'юцца на міжпарламенцкіх сувязях.

Пасля ўскладання вянка да абеліска на плошчы Перамогі расійская парламенцкая дэлегацыя правяла перагаворы з міністрам замежных спраў Рэспублікі Беларусь Уладзімірам Сянько. Распачынаючы перагаворы, беларускі міністр падкрэсліў значнасць гэтага візіту ў Беларусь расійскіх дэпутатаў пасля важных падзей у Расіі. У Беларусі з вялікай цікавасцю назіралі за ходам прэзідэнцкіх выбараў у Расійскай Федэрацыі і разлічваюць, што пасля іх завяршэння беларуска-расійскія адносіны будуць развівацца гэтак жа ўстойліва і стабільна, як і раней, зазначыў У. Сянько. У падзярджэнне важнасці курсу на інтэграцыю паміж Масквой і Мінскам Уладзімір Сянько прыгадаў вынікі леташняга рэферэндуму ў нашай краіне, калі каля 80 працэнтаў прагаласавалі за

(Заканчэнне на 2-й стар.)

ПАРЛАМЕНЦКІ ДЗЕННІК

ПАРЛАМЕНЦКІЯ СЛУХАННІ ПА ЭКАНАМІЧНАЙ ПАЛІТЫЦЫ

Як і чакалася, учарашні дзень Вярхоўнага Савета Беларусі прысвядзіў парламенцкім слуханням па пытанню аб асноўных напрамках эканамічнай палітыкі. Але перш чым прыступіць да справаздач аб іх ходзе, засяродзім увагу на раздзеле «рознае», паколькі ён аказваецца даволі насычаным, рознабачным і цікавым.

Дэпутат Уладзімір Нісцюк, у прыватнасці, зрабіў запыт на імя прэм'ер-міністра Міхаіла Чыгіра наконт невыканання дзяржавай абавязкаў перад людзьмі, якія маюць патрэбу ў лячэнні за мяжой за кошт дзяржавы. У апошні час падобных скаргаў у Камісію па правах чалавека паступае ўсё больш і больш. Павел Знавец зачытаў зварот пятага з'езда Беларускай сацыял-дэмакратычнай Грамады адносна статусу дзяржаўнай сімволікі ў краіне. А Мечаслаў Грыб выказаў абурэнне адкрытым лістом да Прэзідэнта ад імя прадстаўнікоў творчай і навуковай інтэлігенцыі, які быў надрукаваны раней у «Народнай газеце». Ён называўся «Праца па аднаўленню гістарычнай праў-

ды падзяржаецца яраснаму супраціўленню з боку нацыянал-экстрэмістаў, якія прэтэндуюць на ісціну ў апошніх інстанцыях» і прысвядзіў некаторым навукова-энцыклапедычным выданням. Аднак М. Грыб заўважыў, што з падлісаўшыхся толькі двое з'яўляюцца гісторыкамі, а ў цэлым «за пісьмом адчуваецца арганізацыя групы людзей са сваімі меркантильнымі інтарэсамі, якім не падабаецца суверэнная незалежная Беларусь, якія не могуць дачакацца, калі Беларусь стане паўночна-заходнім краем Расіі». Іван Канахук у сваім выступленні закрануў вытворчыя праблемы айчынных цукровых заводаў і калгасаў, якія займаюцца вырошчваннем цукровых буракоў. Прааналізаваўшы сітуацыю ў гэтай галіне, ён заклікаў выканаўчую ўладу прыняць меры для падтрымкі гэтых прадпрыемстваў, для абароны айчыннага рынку ад вытворцаў з Украіны, чый цукар амаль на трыццату працэнтаў таннейшы за беларускі. Са зваротам да міністраў Стражава і Кеніка выступіў Сяргей Касцяня, які патрабуе кадравых

(Заканчэнне на 2-й стар.)

АТЛАНТА-96

ПЕРАМОЖНЫХ ВАМ СТАРТАЎ, ДАРАГІЯ АЛІМПІЙЦЫ!

З добрымі словамі наказу на дарогу да беларускіх алімпійцаў звярнуўся Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка, прымаючы іх 10 ліпеня ў сваёй рэзідэнцыі ў Вайсковым завулку ў Мінску. «Праз лічаныя дні вы адпраўляецеся ў Атланту на Алімпіяду-96, дзе адбудуцца цікавыя і захапляючыя старты галоўных спаборніцтваў чатырохгоддзя, — сказаў кіраўнік дзяржавы. — Цяперашнія Гульні знамянальныя тым, што яны праводзяцца ў сваю юбілейную дату — 100-годдзе з дня заснавання сучаснага алімпійскага руху, якое шырока адзначаецца ва ўсім свеце. Для нашых жа спартсменаў яны цікавыя тым, што пасланнікі рэспублікі ўпершыню выступаюць на іх асобнай нацыянальнай камандай, чые поспехі добра вядомы на сусветнай спартыўнай арэне».

Потым Прэзідэнт Беларусі ўручыў дзяржаўны сцяг рэспубліцы аднаму з нашых слаўных атлетаў Ігару Астапковічу, які і прынясе яго 19 ліпеня на галоўным стадыёне Атланты ў час урачыстага адкрыцця Алімпіяды.

У гэты ж дзень беларускія алімпійцы ўсклалі кветкі да Вечнага агню на плошчы Перамогі сталіцы рэспублікі.

Вячаслаў ДУТАЎ, БЕЛТА.

МІТРАПАЛІТ ФІЛАРЭТ ДАЎ НАКАЗ БЕЛАРУСКІМ АЛІМПІЙЦАМ

«Я хацеў бы пажадаць беларускім спартсменам задумацца над перавагамі кожнай з тых каштоўнасцей, дасягненне якіх яны ставяць сваёй жыццёвай мэтай, і аддаць прыярытэт мудрасці старажытных айцоў: «Ускладзі на Госпада клопаты твае, і Ён падтрымае цябе». Так гаворыцца ў наказе, які накіраваў мітрапаліт Мінскі і Слуцкі Філарэт, патрыяршы экзарх усяе Беларусі членам нацыянальнай каманды алімпійцаў нашай краіны перад іх паездкай у амерыканскі горад Атланту на Гульні-96.

Апостал Павел, адзначаючы далей у гэтым наказе, у сваім пасланні карынянам параўнаў хрысціян, якія імкнуцца атрымаць узнагароду ў царстве Божым, са спартсменамі: «Ці не ведаеце, што бягучыя на рыс-талішча бягуць усе, але адзін атрымлівае ўзнагароду? Дык бяжыце, каб атрымаць». Калі мэта, што стаіць наперадзе, — гэта сама ісціна, тады кожны чалавек закліканы імкнуцца citius, altius, fortius — хутчэй, вышэй, мацней, — гаворыцца ў звароце мітрапаліта Філарэта да беларускіх алімпійцаў.

БЕЛТА.

ІВАНКОЎ НА АЛІМПІЯДЗЕ БУДЗЕ ТОЛЬКІ Ў РОЛІ БАЛЕЛЬШЧЫКА

Не наканавана, відаць, пакуль лёсам вядомаму беларускаму гімнасту, абсалютнаму чэмпіёну свету і Еўропы Івану Іванкову стаць уладальнікам алімпійскіх узнагарод. Ужо ў Атланце, дзе нашы гімнасты праходзяць перадалімпійскія зборы, стала вядома, што беларускі гімнаст выйшці на памост не зможа з-за разрыву правага ахіла.

А ў Атланце «балаяка» зноў напаміла аб сабе — правы ахіл запаліўся. Іванкоў вымушаны быў звярнуцца ў амерыканскую клініку. Укол толькі ўскладніў справу — блакада стымулявала разрыв звязак, пасля чаго беларусу спатрэбіліся мыліцы.

Іванкоў прабудзе ў Атланце да канца Алімпіяды, а, магчыма, застанеца для працягу лячэння і надалей. Трэнеры пакуль гадаюць: хто зможа замяніць «зорку»? Кандыдаты два: Аляксей Сінкевіч і Аркадзь Лапкін. Аднак у апошняга напамінае аб сабе траўма калена. Так што, верагодней за ўсё, скрыпку Іванкова прыйдзеца іграць Сінкевічу.

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

ОРГАНИЗАЦИЯ КУПИТ

НЕФТЕБАЗУ

для хранения светлых нефтепродуктов мощностью не менее 1000 куб. м с железнодорожным подъездным путем в г. Минске и Минском районе.

Тел.: 228-56-20, Факс 252-47-84.
228-57-20.

Удзельнікам V Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар-96»

Паважаныя ўдзельнікі і госці юбілейнага V Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар-96»!

Мне вельмі прыемна, што менавіта беларуская зямля стала гасціннай гаспадыняй такога цудоўнага свята мастацтваў, якое аб'яднала ўсю веліч і багацце культур брацкіх славянскіх народаў.

Я сардэчна вітаю прадстаўнікоў усіх краін, якія сабраліся ў гэтыя дні ў г. Віцебску для таго, каб выразіць імкненне да аднаўлення ўсіх людзей добрай волі, незалежна ад нацыянальных адрозненняў і рэлігійных перакананняў.

Упэўнены, што фестываль стане яшчэ адной выдатнай падзеяй культурнага жыцця, паслужыць справе ўзаемаўзбагацэння нацыянальных культур, будзе садзейнічаць далейша-

му ўмацаванню традыцый добрасуседства і супрацоўніцтва, усталюванню на планеце ідэалаў добра і чалавечнасці.

Няхай усім будзе цёпла і ўтульна на нашай беларускай зямлі. Хачу, каб, раз'язджаючыся ў розныя куткі свету, вы захавалі ў сваіх сэрцах памяць аб дабрыві і шчодрасці душы беларускага народа.

Дазвольце пажадаць усім паляўнікам славянскага мастацтва яркіх, хвалюючых уражанняў.

Няхай кожнаму з удзельнікаў нашага свята спадарожнічаюць высокае натхненне і творчы поспех.

У добры шлях, фестываль!

Аляксандр ЛУКАШЭНКА.

11 ліпеня 1996 года.

ПЕРСПЕКТИВЫ СУПРАЦОЎНІЦТВА РАСШЫРАЮЦА

Невялікі аўстрыйскі горад Зальцбург — радаіма Моцарта — у апошнія дні прыцягнуў да сабе ўвагу ўсіх сродкаў масавай інфармацыі свету. Тут праходзіла сустрэча на вышэйшым узроўні для дзяржаў Цэнтральнай і Усходняй Еўропы ў рамках Сусветнага эканамічнага форуму. Створаны па ініцыятыве швейцарскага прафесара Клаўса Шваба дваццаць з лішнім гадоў таму, ён аб'яднаў найбольш уплывовых палітыкаў, эканамістаў, банкіраў, бізнесменаў пад дэвізам «папалішыць свет, у якім мы жывём».

У рабоце Зальцбургскага самміта, які праходзіў з 7 па 9 ліпеня, прынялі ўдзел прэзідэнты Аўстрыі, Албаніі, Балгарыі, Румыніі, Славакіі, Славеніі, Украіны, а таксама прэм'ер-міністра Венгрыі, Латвіі, Польшчы, Югаславіі. Дэлегацыю Беларусі ўзначаліў прэм'ер-міністр Міхаіл Чыгір. Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка накіраваў у адрас форуму пасланне, у якім змяшчалася высокая ацэнка намаганняў яго арганізатараў.

Асабліва ўвагу ўдзельнікі самміта ўдзялілі пытанню еўрапейскай бяспекі ў сувязі з маючым адбыцца расшырэннем НАТО. У ходзе дыскусій гучалі розныя думкі, але ў цэлым дамінавала разуменне, што будучая сістэма бяспекі на нашым кантыненте павінна ўлічыць інтарэсы ўсіх дзяржаў і выключыць магчымыя «з'яўленні новай «Берлінскай сцены»».

Адной з альтэрнатываў расшырэнню НАТО магла б стаць ідэя аб стварэнні ў Цэнтральнай і Усходняй Еўропе зоны, свабоднай ад ядзернай зброі. Як вядома, 3 ліпеня з гэтай ініцыятывай выступіў Прэзідэнт Рэ-

спублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка. Аналагічную прапанову зрабіў на форуме ў Зальцбургу і прэзідэнт Украіны Леанід Кучма. Несумненна, што будучыня Еўропы будзе залежаць ад таго, наколькі хутка ўдасца знайсці ўзаемапрымаальнае рашэнне па гэтай жыццёва важнаму пытанню.

Робота беларускай дэлегацыі не абмяжоўвалася ўдзелам у пленарных і тэматычных пасяджэннях форуму. Міхаіл Чыгір правёў перагаворы з федэральным канцлерам Аўстрыі Францам Враніцім, у ходзе якіх былі разгледжаны пытанні развіцця двухбаковага супрацоўніцтва. Адбыўся абмен думкамі па пагадненнях, якія плануецца падпісаць у бягучым годзе ў час афіцыйнага візіту федэральнага канцлера ў Беларусь. Дасягнута таксама прынцыповая дагаворнасць аб аднаўленні аўстрыйскай кредитнай лініі.

Шырокае кола пытанняў, звязаных з развіццём гандлёва-эканамічных сувязей, прыгранічнага супрацоўніцтва, узаемадзеяння з Еўрапейскім саюзам, было разгледжана ў ходзе сустрэчы Міхаіла Чыгіра з прэм'ер-міністрам Польшчы Уладзімежам Цімашэвічам. Два прэм'еры дамовіліся правесці рабочую сустрэчу ў пачатку верасня, у ходзе якой яны маюць намер прыняць ўдзел у цырымоніі адкрыцця новай беларускай школы ў Беластоцкім ваяводстве і польскай — у Гродне.

Беларусь імкнецца актывізаваць свае адносіны з Еўрапейскім саюзам. Гэта тема стала прадметам абмеркавання ў час перагавораў беларускага прэм'ера з членам еўрапейскай камісіі Х. Ван дэн Брукам.

Міхаіл Чыгір атрымаў запэўніванні свайго суб'ясідніка ў тым, што Еўрапейская камісія мае намер завяршыць да верасня бягучага года працэдур па ўвядзенню ў дзеянне Часовага пагаднення паміж нашай рэспублікай і ЕС аб гандлі.

Прэм'ер-міністр сустрэўся таксама з першым віцэ-прэзідэнтам Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця Р. Фрыманам, які праінфармаваў аб нядаўня прынятай стратэгіі гатага банка ў адносінах да Рэспублікі Беларусь і заявіў аб гатоўнасці істотна расшырыць ужо да канца 1996 года колькасць фінансуюемых ім праектаў.

У час знаходжання ў Зальцбургу прэм'ер-міністр сустрэўся з кіраўніцтвам вядомых аўстрыйскіх фірмаў «Фэст-Альпін», «Вельц» і «Юрмекс», што працягваюць вялікую цікавасць да інвеставання свайго капіталу ў нашу эканоміку. Для больш дэталёвага вывучэння аднаго з інвестыцыйных праектаў урадавая дэлегацыя Рэспублікі Беларусь, у якую акрамя прэм'ера-міністра ўваходзіў міністр фінансаў Павел Дзік, азнаёмілася з работай буйнога транспартнага кантэйнера тэрмінала.

Удзел беларускай дэлегацыі ў рабоце Зальцбургскага самміта, праведзеныя ёю сустрэчы і перагаворы ашчэ раз пераканаўча пацвердзілі імкненне нашай рэспублікі быць актыўным удзельнікам працэсаў агульнаеўрапейскай інтэграцыі і ўсямерна паглыбляць адносіны з усімі краінамі Цэнтральнай і Усходняй Еўропы.

Прэс-служба Кабінета Міністраў — БЕЛТА.

Даніла МІЦКЕВІЧ

7 ліпеня 1996 года пасля цяжкай хваробы памёр Даніла Канстанцінавіч Міцкевіч — заслужаны дзеяч культуры Беларусі, сын Якуба Коласа.

Нарадзіўся Даніла Міцкевіч 30 верасня 1914 года ў горадзе Пінску, дзе бацькі працавалі настаўнікамі. Вучыўся ў 13-й сямігадовай школе г. Мінска, затым у хімікаўскай. Працаваў лабарантам хіміка-тэхнічнага тэхнікума. З красавіка 1932 па ліпень 1936 года — студэнт хіміфака Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Паступіў у аспірантуру. Вучыўся і адначасова загадваў вытворчай практыкай студэнтаў хіміфака БДУ. З верасня 1939 года да пачатку Вялікай Айчыннай вайны працаваў старшым выкладчыкам на факультэце.

У гады вайны працаваў, як вучоны-хімік, працаваў у галіне абароннай прамысловасці. З мая 1944 па сакавік 1952 года ён — вучоны сакратар Інстытута хіміі Акадэміі навук Беларусі, з сакавіка 1952 года — загадчык лабараторыі гэтага Інстытута. Для бацькаўшчыны бацькаўшчыну захоўваў быў закліканы Даніла Канстанцінавіч пасля смерці Якуба Коласа. У красавіку 1957 года ён прызначаны дырэктарам музея народнага паэта. Усё, што датычылася памяці песняра, турбавала і хвалявала найперш Коласава сына.

Дасканалы знаўца біяграфіі народнага паэта, ён шчодро задаваў пытанні ўсіх цікаўных. Неацэнную паліцу аказаў работнікам Інстытута літаратуры імя Янкі Купалы АН Беларусі пры падрыхтоўцы 12- і 14-томных збораў твораў Якуба Коласа: вятлумачыў шмат якіх момантаў гісторыі напісання твораў, пракаменціраваў багату эпістальную спадчыну песняра.

Ахвотна Даніла Канстанцінавіч сустракаўся з наведвальнікамі музея, бачыўся з народамі і «ў адрыве ад вытворчасці» выступіў у навукальных установах, у працоўных калектывах.

Можна было пазайздросціць яму ў начытанасці, у шырокай эрудыцыі. Аўтары розных кніг раіліся з Данілам Канстанцінавічам, запісалі ад яго невядомыя звесткі. Ён — адзін са складальнікаў зборнікаў аб жыцці і дзейнасці Якуба Коласа, альбомаў, іншых выданняў. Ні адно свята Коласаўскае, ні адна вечарына не праходзілі без яго ўдзелу.

Звыш дваццаці гадоў кіраваў Даніла Канстанцінавіч Літаратурным музеем Якуба Коласа, гэтай святыняй Беларусі (адкрыты музей быў 4 снежня 1959 года). Кіраваў дбайна і аўтарытэтна. З 1980 года Даніла Міцкевіч, персанальны пенсіянер, служыў Коласаваму дому ў годнасці старшага навуковага супрацоўніка.

Апошнім часам цікавыя старонкі жыццяпісу славытага бацькі ён прапанаваў удзячным радыёслухачам і чытачам. Верыцца — яны, гэтыя старонкі, прыйдуць да прыліпкітай творчасці вялікага песняра, асобнай кнігай.

Даніла Міцкевіч узнагароджаны Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета Беларусі, Ганаровай граматай Міністэрства культуры СССР і ЦК прафсаюзаў работнікаў культуры, медальмі «За доблесную працу ў гады Вялікай Айчыннай вайны 1941—1945 гадоў», «Ветэран працы», медалём Францішка Скарыны.

Ад нас пайшоў людскі, мудры чалавек, самы коласаўскі Коласавец. Памяць пра Данілу Канстанцінавіча Міцкевіча нязгасная ў сэрцах усіх, хто яго ведаў.

Міністэрства культуры Беларусі, Саюз беларускіх пісьмнікаў, Аб'яднанне Дзяржаўных літаратурна-мемарыяльных музеяў Якуба Коласа

Таццяна СМІТКО.

ПАЎДНЁВАКАРЭЙСКАЯ КАРПАРАЦЫЯ ЗАПРАЦУЕ Ў БЕЛАРУСІ

Праведзеная тры тыдні таму дэлегацыйная размова паміж Прэзідэнтам Беларусі Аляксандрам Лукашэнкам і кіраўніком паўднёвакарэйскай карпарацыі «ДЭУ» панам Кім Ву Чунгам была прадоўжана 10 ліпеня па просьбе гасця.

Як вядома, пасля папярэдняй сустрэчы была створана рабочая група, якая вырацоўвала канкрэтныя прапановы аб формах супрацоўніцтва паміж нашай рэспублікай і вядомым у свеце аб'яднаннем. У асноўным яны закраналі тры сферы дзейнасці: машынабудаванне, тэлекамунацыі і выпуск бытавой і электроннай тэхнікі. Паводле афіцыйных крыніц, карпарацыя гатова выдзеліць для наладжвання сумесных вытворчасцей два мільярды амерыканскіх долараў.

У гутарцы кіраўнік дзяржавы заявіў: «Мы вельмі сур'ёзна ўспрымаем імкненне фірмы працаваць на беларускім рынку і будзем усяляк падтрымліваць яе намеры, ствараючы спрыяльныя ўмовы для інвеставання ў эканоміку рэспублікі сродкаў». На што пан Кім Ву Чунг адказаў, што, натхнёны папярэдняй размовай, на гэты раз ён прыбыў у Мінск разам з сынам і поўны жадання даручыць яму развіваць бізнес на нашай тэрыторыі. Паводле слоў гасця, карпарацыя гатова прапанаваць беларускім спажывцам 10—15 відаў сваёй прадукцыі.

Міхаіл ЖУРАВОВІЧ, БЕЛТА.

АДНЫМ СКАЗАМ

□ У гэтым годзе **знізілася колькасць** стратных прадпрыемстваў гандлю: і калі ў 1995 годзе ў спіс стратных уваходзіла 440 суб'ектаў гаспадарання, то ў 1996 іх засталася 210.

□ На 1 студзеня 1996 года ў Беларусі было зарэгістравана **звыш 257 тысяч суб'ектаў гаспадарання недзяржаўнай формы ўласнасці**, у тым ліку 75.266 юрыдычных асоб і 181.939 прадпрыемстваў без утварэння юрыдычнай асобы.

□ На 1 студзеня **агульная плошча зямель** у рэспубліцы складае 20,7 млн. га, у тым ліку 9,4 млн. га сельскагаспадарчых зямель.

□ **Уласнікамі зямлі** ў нас з'яўляюцца 310 тысяч грамадзян.

□ Прыступілі да працы ліквідатарыя камісіі па банках **«Магнатбанк», «Дукат», «Садружнасць», «Беларускі кредит», «Інтэкс».**

□ У бліжэйшы час **магчыма аб'яднанне** «Белнэшаэканомбанка», «Мінскамплексбанка», «Комплексбанка», «Брэсткомбанка».

□ У 1993—1995 гадах дзяржаўным жыллём было забяспечана ўсяго толькі **2300 чалавек** з ліку ваеннаслужачых, звольненых у запас.

ДОМ ПРЫНЯЎ ПРЭЗІДЭНТ

Сітуацыя з забеспячэннем жыллём, што склалася ў апошнія дзесяцігоддзі, стала незадавальняючай. Адной са ступеней вырашэння гэтай праблемы з'яўляецца стварэнне жыллёва-будаўнічых кааператываў. Аб гэтым заявіў Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка ў час прыёму жылога дома ЖБК «Зенітчык» на Уруччы, што адбылася 10 ліпеня.

Будаўніцтва гэтага будынка было пачата ў кастрычніку 1994 года, аднак пасля ўнясення першых 300 мільёнаў рублёў у кааператыва ўзніклі складанасці з крэдытаваннем. І толькі дзякуючы падтрымцы Прэзідэнта, які ў кастрычніку 1995 года выдзеліў са свайго рэзерва-

вага фонду 7 мільярдаў рублёў, будаўніцтва не прышоў замярзаць. Як вядома, пазней кіраўніком дзяржавы быў падпісаны ўказ, што прадугледжваў выдзяленне вялікіх асцягаваных на будаўніцтва дзяржаўнага і кааператываўнага жылля, у выніку чаго кааператывы зноў атрымалі крэдыт у размерзе 10 мільярдаў рублёў. Паводле слоў старшыні кааператыва «Зенітчык» падпалкоўніка Уладзіміра Бутэнкі, толькі дзякуючы асабістай дапамозе Прэзідэнта афіцэры беларускіх Узброеных Сіл, якія чакалі жылля, а сярод іх і 79 выкладчыкаў Ваеннай акадэміі, змаглі атрымаць гэты 144-кватэрны дом.

Выступаючы перад яго будучымі жыхарамі, Аляксандр Лукашэнка адна-

«Беларусы і расіяне перасталі быць іншаземцамі»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

грамадзян выказаліся за цеснае эканамічнае супрацоўніцтва Беларусі з Расіяй. Аднак, на думку У. Сянько, беларусы ўкладвалі больш глыбокі сэнс у разуменне эканамічнай інтэграцыі з Расійскай Федэрацыяй, таму тую палітыку, якую праводзіць цяпер А. Лукашэнка, У. Сянько назваў не толькі яго выбарам, але і выбарам усяго народа... Міністэрства замежных спраў Беларусі, паводле слоў У. Сянько, робіць усё магчымае для развіцця беларуска-расійскай адносінаў, яно усё шырай і актыўней уключаецца ў гэтую працу. У. Сянько зазначыў, што пры гэтым вельмі важныя асабістыя кантакты кіраўнікоў.

Генадзь Селязнёў і група расійскіх парламентарыяў пра-

цавалі падчас гэтага візіту ў асноўным над умацаваннем такіх вось асабістых сувязей. Увечары 10 ліпеня расійскія дэпутаты сустрэліся з беларускім Прэзідэнтам Аляксандрам Лукашэнкам, а пазней — і са Старшынёй Вярхоўнага Савета Сямёна Шароцім.

Сёння раніцай павінны адбыцца перагаворы расійскіх і беларускіх парламентарыяў у састане дэлегацыі, сустрэча Г. Селязнёва з кіраўніцтвам сродкаў масавай інфармацыі Беларусі, яго выступленне на сесіі Вярхоўнага Савета нашай краіны, сустрэчы з кіраўнікамі ўрада і Канстытуцыйнага суда, а таксама прадстаўнікамі рускай нацыянальнай меншасці ў Беларусі і прэс-канферэнцыя Генадзя Селязнёва і Сямёна Шароціна па выніках візіту.

Валер КАЛІНОЎСКІ.

Парламенцкія слуханні па эканамічнай палітыцы

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

зменаў у іх ведаствах. Падставай для гэтага ён лічыць факт незаконнага атрымання пасведчання ліквідатара наступстваў ад аварыі на ЧАЭС рэктарам Мазырскага педінстытута Уладзімірам Дударэнкам.

Далей парламент прыняў пастанову аб зацвярджэнні спіса народных засядацеляў Вярхоўнага суда Рэспублікі Беларусь, якія былі абраны Вярхоўным Саветам днём раней. Пасля гэтага пачаліся згаданыя вышэй парламенцкія слуханні. Перад іх пачаткам у зале ўзнікла пытанне наконт адсутнасці на сесіі Прэзідэнта Аляксандра Лукашэнка, які быў афіцыйна запрошаны і папярэдзаны яшчэ задоўга да 10 ліпеня. У адказ Сямён Шароці зачытаў ліст ад кіраўніка выканаўчай улады, у якім ён аргументуе сваю адсутнасць. Паводле зместу пісьма, па-першае, Аляксандр Лукашэнка ўжо выступаў у бягучым годзе з дакладам аб становішчы ў краіне, які ён павінен рабіць згодна з Канстытуцыяй, штогод, а выступаць другі раз не бачыць патрэбы. Па-другое, увесь Вярхоўны Савет яго на сесію не запрашаў, а гэта зрабіў толькі Прэзідэнт, які тако-

га права не мае. «Акрамя таго, — напісаў А. Лукашэнка, — лічу, што першаарговаяй цяжкасцю з'яўляецца не абмеркаванне пытання аб рэалізацыі эканамічных рэформаў, а пастаянная штодзённая работа па выкананню ўжо прынятых у гэтым накірунку рашэнняў, чым і займаецца Прэзідэнт, выканаўчая ўлада і працоўныя рэспублікі». Частка дэпутатаў адразу ж пачыла такія аргументы непераканаўчымі і ў нейкім сэнсе зняважлівымі для парламента. Аднак гэтая акалічнасць не перашкодала рэалізацыі планаў Вярхоўнага Савета.

На слуханні былі запрошаны Уладзімір Шымаў, намеснік міністра эканомікі, Міхаіл Лаўрыновіч, прэзідэнт Беларускай навукова-прамысловай асацыяцыі, Яўген Доўгел, прэзідэнт НПА «ЭКОН», Макс Куняўскі, прэзідэнт Саюза прадпрыемстваў і арандатараў, Генадзь Лыч, дырэктар інстытута эканомікі Акадэміі навук Беларусі, Уладзімір Гусакоў, дырэктар НДІ эканамічных праблем агракомплексу, Аляксандр Патула, віцэ-прэзідэнт Саюза прадпрыемстваў, Антон Юнцэвіч, старшыня Савета калгасаў, а таксама старшыня абласных Саветаў дэпутатаў. З асноў-

ным дакладам на сесіі выступіў старшыня Пастаяннай камісіі па эканамічнай палітыцы і рэформах Васіль Шлындзікаў. Ён прааналізаваў сучасны стан беларускай эканомікі, прывёўшы ў якасці ілюстрацыі некаторыя лічбы. Яго словы пацвердзіў і сп. Шымаў у сваім выступленні. Праўда, ён паведаміў, што апошнім часам няхай і на долі працэнта, але тэмпы спаду вытворчасці знізіліся. Дарэчы, намеснік міністра эканомікі заўважыў, што парламенцкія слуханні па праблемах эканамічнай палітыкі і рэформіравання можна разглядаць як мерапрыемства надзвычайнай карыснасці і актуальнасці. «Гаспадарчая сітуацыя ў краіне складаецца такім чынам, што абмен думкамі ўсіх зацікаўленых бакоў будзе карысным і паслужыць справе выпрацоўкі аптымальных шляхоў рэформіравання эканомікі», — зазначыў ён. На сесіі выступілі і астатнія запрошаныя. Акрамя іх у парламенцкіх слуханнях актыўны ўдзел прынялі і самі дэпутаты. Абмеркаванне эканамічнага стану краіны і шляхоў выхаду з крызісу прадоўжылася на вячэрнім пасяджэнні Вярхоўнага Савета.

Юрась ЛЯШКЕВІЧ.

СІГНАЛ БЯДЫ

Светлагорск: не маньяк, дык СНІД

На Гомельшчыне — чарговая бядатрапа: выпадкі ВІЧ-інфекцыі. Першыя два выпадкі былі выяўлены ў канцы чэрвеня ў Мінску, калі некалькі жыхароў Светлагорска паступілі на лячэнне ў рэспубліканскую псіхіятрычную бальніцу ў Навінках. Потым становаўца пробы на ВІЧ-інфекцыю сярод наркаманаў сталі выяўляць работнікі медыцынскіх службаў Светлагорска. Усяго за паўтара месяца — 77 такіх выпадкаў.

У Светлагорску, які даўно атрымаў сумную рэпутацыю «сталіцы беларускіх наркаманаў», на ўліку ў нарколагічнай сэнцазнаходзіца 208 чалавек. Але медыкі маюць права браць на ўлік наркаманаў толькі пасля звароту апошніх асабіста. А зваротуцца да ўрачоў звычайна тады, калі пачынаюцца ўжо фізічныя пакуты. «На нашу думку, — сказаў ка-

рэспандэнт «Звязды» намеснік галоўнага Светлагорскай рабінскай Святаслаў Самошкін, — сёння наркаманаў у нас каля тысячы чалавек. Што датычыцца выяўленай сярод іх ВІЧ-інфекцыі, то тром хворым пастаўлены ўжо цвёрды дыягназ, астатнія знаходзяцца ў стане дыягнаставання. Гэты працэс вельмі складаны, і дакладная пастаўка дыягназу патрабуе ў кожным выпадку пацверджання, што робяцца па аснове высокага тэхналагічнага сучаснай медыцыны».

На сённяшні дзень ініцыяваны ў свеце інфіцыраваны «чумой XX стагоддзя» пакуль не быў уратаваны ад смерці, а згодна з сучаснай статыстыкай, на аднаго выяўленага носьбіта гэтай навалы прыпадае 10—15 нявыяўленых. Колькі людзей жыве сярод нас, не ведаючы, што носяць у сабе смерць для сябе і

патэнцыйную пагрозу для іншых?

— Наша задача сёння — асвета насельніцтва, — падкрэсліў Святаслаў Міхайлавіч, дадаўшы, што патрэбна не толькі не даць «чуме» распаўсюдзіцца, але і абараніць ад яе медыкаў, якія рэальна рызыкуюць з такімі «поспехамі» набыць «прафесійнальную хваробу» ў якасці СНІД. Працаваць медыкам Светлагорска даводзіцца, сапраўды, ва ўмовах асаблівых (нават на «фоне» агульнай беднасці медустаноў краіны). Раней і горадскія ўлады Светлагорска дапамагалі баліцы з фінансамі, але закупленыя на іх лекі, шпрыцы, дэзінфікуючыя сродкі ўсё роўна даводзіцца дзяліцца: аддаваць перш за ўсё прыярытэт дзецям, цяжарным жанчынам і са-мым «экстрэмным» хворым...

Таццяна СМІТКО.

БУДСЛАЎСКІ

ФЭСТ

прайсціся ноччу ў святочным шэсці са свечкамі вакол храма. Калодзеж у касцельным двары нагадвае французскую Бастылію падчас асады. У гэты дзень вада лічыцца святою. Тут і традыцыйны кірмаш, на якім як да вайны і ў пасляваенныя гады можна купіць самае рознае — ад Бібліі і крыжыка да цукровага пеўніка на палачцы. Ксяндзы і манахі даюць індальгенцыю кожнаму, хто яе прагне. І, вядома — святая імша. 2 ліпеня — дзень Цудатворнага вобраза Божай Маці Будслаўскай. І гэтым усё сказана.

Пачыналася гісторыя ўслаўлення вобраза прыблізна з 1589 года, калі мінскі ваявода Ян Пац ахвяраваў бернардынцам вобраз св. Багародзіцы, падараны яму папам Рымскім Кліментам VIII. Для такой святыні патрабаваліся адпаведныя сцены, і ордэн Бернардынцаў

У ГІСТОРЫІ Будслаўскага касцёла былі тры асабліва цяжкія перыяды — пры камуністах, фашыстах і цару Аляксандру.

Рускі манарх прыпыніў дзейнасць касцёла за ўдзел будслаўскіх манахаў у паўстанні 1863-1864 гадоў. Але і ў змрочныя часы, калі святароў праследавалі, традыцыя не памірал, і ў першыя дні кожнага ліпеня, калі сцен бернардынскага храма было заўсёды ажыўлена.

Сёння ў гэты дзень дзякуючы навукова-тэхнічнаму прагрэсу да Будслава дабіраюцца дзесяткі тысяч вернікаў і проста цікаўных, і старажытны каталіцкі фэст набывае размах еўрапейскага маштабу.

Не толькі ў жыцці выміраючага мястэчка, але і для кожнага, хто імкнецца сюды, такі доўгачаканы і асаблівы гэты дзень. Ад жадаючых тут немагчыма прабіцца да алтара Ушэсця Марыі, да воблікаў пазалочаных апосталаў, але вольны

у 1643 годзе ўзвёў мураваны касцёл, які ў далейшыя часы набыў у сваім архітэктурным абліччы рысы позняга барока.

Важнай адметнасцю сёлетага фэсту стала абвешчэнне дазволу Ватыкана лічыць Будслаўскую Маці Божую «патроншай» Мінска-Магілёўскай дыяцэзіі. Гэта значыць, «апыжэнка Беларусі». З гэтай місіяй прыбыў у краіну нунцый апостальскі арцыбіскуп Дамінік Грушэўскі.

Па нумарах аўтамабіляў, па акцэнтах і гаворках можна было здагадацца, што фэст сабраў пілігрымкаў не толькі з Беларусі, але і з Польшчы, Украіны, Расіі і нават з горада Маркс. Уздоўж рэчкі Сэрвач і гарадскім парку разбіліся палатачныя гарадкі паломнікаў. Нягледзячы, што ўпершыню тут сабраліся прадстаўнікі ўсіх рымска-каталіцкіх ордэнаў, Будслаўскі фэст бяспрэчна становіцца вельмі цікавай агульнабеларускай з'явай і наогул выходзіць за канфесійныя межы.

Анатоль КЛЯШЧУК. Фота аўтара. Мядзельскі раён.

-3 ВАЛОЖЫНСКАГА РАЁНА вас турбуюць. Мікалай Іванавіч Жук. Сыну 13 гадоў. Хварэе. Патрэбна дапамога, а афіцыйныя ўстановы ў ёй адмаўляюць. Сам я інвалід... Надзея на вас...

— Мікалай Іванавіч, у Валожыне ў нас працуе раённае аддзяленне фонду. Вы не ведаеце пра гэта?

— Не. Упершыню чую. На жаль, раней не цікавіўся...

— Дык вось звяртайцеся да вашых землякоў. А можаце напісаць і непасрэдна нам. Думаю, што разам знойдзем магчымасць дапамагчы. Можэ ўжо не летам, калі не паспеем, тады недзе падчас школьных канікулаў.

— Дзякуй вам. І каб пабольш таіх, як вы, было.

— Святлана Кілідка. Генадзь Уладзіміравіч, скажыце, у нас на Беларусі проціма фондаў. А размовы ўсё пра вашу арганізацыю. Усе звяртаюцца да вас... Чаму ж астатнія так не працуюць, як вы?

— Я і сам сабе прыблізна такое пытанне раней задаваў. Арганізацыі ў нас па спісу халапа — мо і сто ці дзвесце. А людзі з усяе Беларусі звяртаюцца ў фонд «Дзецям Чарнобыля».

Калі я пытаюся, як жа гэта так здарылася, што не знайшлі падтрымкі ў тых вельмі вядомых дабрачынных установах, якія трыццаць гадоў усяго рэспубліку, ганаровыя ўзнагароды і прэстыжныя прэміі атрымліваюць, якіх так шануюць дзяржава і розныя міністэрствы, банкі, фірмы... І людзі гавораць: што, маўляў, вы. Яны ж не могуць саімі нічога зрабіць. Яны да вас накіроўваюць ды яшчэ нешта дзякуючы пра вас разказваюць. Вось і мне падаецца, што прычыны тут даве. Многія перакананы, што дастаткова наладзіць нейкі марафон, прыгожа пагаварыць аб пакутах людзей, а потым чакаць. Раптам — пашчасціць на падтрымку. Ці гучна грукнуць у дзверы дзяржаўных устаноў і рашуча патрабаваць: дайце, вы абавязаны! І, маўляў, уласныя намаганні, уласная штодзённая праца людзей нічога не значыць. Трэба — альбо выбіць, альбо выпрасіць, вымаліць. А калі нічога не атрымаецца, скардзіцца.

Наш жа фонд працуе іначай. З самага пачатку мы дакладна ведалі: трэба будаваць самі, дзейнічаць уласнымі сіламі. І не верыць абяцанкам-цацанкам уладароў, якія крычаць аб справядлівасці, а падманутыя людзі жывуць усё горш і горш, таму што чакаюць: за іх хтосьці будзе вырашаць іх жыццёвыя праблемы. Тады, у 1989 годзе, праблемамі дзяцінага аздараўлення за мяжой, сур'ёзнай гуманітарнай дапамогай чарнобыльскім ахвярам ніхто ў Савецкім Саюзе не займаўся.

Ды яшчэ і дзяржава ставілася да нашай дзейнасці вельмі негатыўна: «Хто даў дазвол?» Таму з першага года работы мы вымушаны былі ўсё без выключэння арганізоўваць самі, на ўзроўні толькі грамадзянскай салідарнасці. За два-тры гады навучыліся многаму. Вось і раю я асабіста ўсім, хто пасля будзе чытаць запіс нашай размовы: задумайцеся, няўжо вы не здольныя да ўласнай, самастойнай ініцыятывы. Ахвяруйце сваім часам, сваімі магчымасцямі, сваімі чалавечымі і прафесійнымі здольнасцямі. Калі вы доктар, то дапамажыце ў вольны час хворым, дабрачынна дапамажыце, прыйдзіце да іх самі, зрабіце са сваімі калегамі нешта нахвост кансультацыйнага пункту для пацыянтаў. Калі вы педагог, то папраўдзіце з дзецімі, падтрымайце бацькоў, высветліце ўсе акалічнасці, якія тычацца іх здароўя. Словам, такая ўзаемадапамога — першы крок. І калі ён будзе зроблены, то абавязкова з'явіцца тая, што падтрымае вас і матэрыяльна, і грашовая, і прапануе свае паслугі. Менавіта тады звернуцца на вас увагу і замежныя, і міжнародныя арганізацыі. Яны шукаюць тых, хто сам здольны сваімі сіламі нешта зрабіць, хто чакае «не рыбу, а вуду». І будзе на Беларусі больш арганізацый, падобных фонду «Дзецям Чарнобыля». А адкуль, дарэчы, вы звоніце, Святлана?

— З Малаўі. З Мінска.

— Дзякуй, што пазванілі. З перасяленцамі ў Малаўі, спадзяюся, нам яшчэ доўга супрацоўнічаць. Хацелася б, каб і вы працягнулі арганізацыйныя здольнасці, рупіліся за сябе, за тых, хто побач.

— Вараненка Пётр Паўлавіч, Катыльскі раён. Перасяленец з Брагінскага раёна. Хацелі б звярнуцца з просьбай аб аздараўленні дзяцей...

— Калі ласка, звяртайцеся...

— А ці можна дзяцінак дзях адпраўіць?

— Пётр Паўлавіч, я вам шчыра гавару, ва ўмовах, калі столькі дзяцей чакаюць магчымасці аздараўлення, вельмі цяжка адказаць вам станоўча. Давайце ў вашай сітуацыі зробім так. Адправім у бліжэйшы час тую дзяцінку, якая мае большую патрэбу. А ў наступным годзе — другую. І для

(Заканчэнне. Пачатак у №№ 172-173)

Генадзь ГРУШАВЫ:

«Сумесна са «Звездаю» Беларускі дабрачынны фонд «Дзецям Чарнобыля» імкнецца абудзіць грамадзянскую ініцыятыву беларускага народа.

Мы перакананы, што змагацца за лепшую будучыню нашых дзяцей, пераадолець чарнобыльскі лёс нашай бацькаўшчыны можна толькі ўсёй грамадой...»

іншых людзей будзе не так крыўдна. Маўляў, з адной сям'і адразу дзюх адправілі, а вось нашы няк не могуць паехаць...

— З Гомельскай вобласці, Жыткавіцкі раён. Вёска Ленін. Сям'я Раёўскіх. Двое дзяцей. 10 і 8 гадоў. Трэцяе дзіця памерла... У старойшай дачкі — лавелічэнне шчытападобнай залозы II-й ступені...

— У вас ёсць усе падставы разлічваць на першачарговае аздараўленне вашых дзяцей. Пішыце. Не абяцаю, што дваіх дзяцей адразу адправім. Але адну дзяцінку — абавязкова.

— Дапамажыце, калі ласка. Мы ўжо звярталіся раней — у фонд «Міласэрнасць». А там, як мне здаецца, наўмысна згубілі дакументы...

— Я ўжо гаварыў пра нешта падобнае. Не шмат грамадскіх арганізацый гатовы сёння працаваць самаахвотна. Ёсць казённая ўстанова, дзе назва не адлюстроўвае сэнсу працы, дзе няма чалавечай душы. Ды і грамадства не імкнецца асэнсавач, чаго каштуе людзям гэта самаахвотнасць, за чые грахі пакутуе народ, хто павінен неслі за іх адказнасць. Але гэта іншае пытанне. Збірайце дакументы для адпраўкі — здымкі, копію пасведчання аб нараджэнні, медыцынскую даведку, згоду бацькоў на адпраўку дзіцяці (завершыць у натарыуса).

— Генадзь Уладзіміравіч, заўсёды адпраўляюць на аздараўленне толькі да 14 гадоў. А як быць з пяцінаццаці-шаснаццацігадовымі?.. Ніхто не хоча імі займацца...

— І для мяне гэта вельмі вострае пытанне. Таму што пасля аварыі прайшло дзесяць гадоў. Тым, каму на дзень трагедыі было па пяць-шэсць гадоў, зараз ужо па шаснаццаць. Іх здароўе таксама падарвана. А нашы міжнародныя партнёры згаджаюцца прымаць у сем'ях дзяткаў ад васьмі да чатырнаццаці гадоў. Са старэйшымі даволі складана. І ўсё ж мы шукаем выйсця і на гэтым шляху.

— Ведаеце, у дзіцяці страшэнна падае зрок...

— Так, адзначаецца па ўсёй краіне, што ў дзяцей з чарнобыльскай зоны падае зрок. Тут, акрамя медыцынскага, могуць два фактары вам дапамагчы. Знайдзіце спецыяльныя вітаміны. Магчыма (калі вы напішаце нам, перададзіце адрас) мы таксама пашукам іх. Курс вітамінаў разлічаны на адзін месяц, прыносіць карысць, паляпшае зрок. І гэты шанец нельга не ўлічваць.

— Генадзь Уладзіміравіч, а што гэта за вітаміны?

— Гэта добра вядома вашаму ўчастковаму ўрачу. Другі ж фактар, другі шлях — гэта аздараўленне. Вось тут па прычыне ўзросту ўсё шмат складаней. Але будзем спрабаваць змяніць сітуацыю да лепшага. Назавіце, калі ласка, сваё прозвішча.

— Лупскава Надзея Пятроўна. Са Жлобінскага раёна.

— Дзякуй вам за званок.

— З пасёлка Дружны вас турбуюць. Місяціна. Хворая дзяцінка, шэсць гадоў. Дапамажыце па магчымасці.

— Але ж у такім узросце адна, без маці яна нікуды паехаць не можа. Вы падрабізна ўсё апішыце нам. Я пазначу асобна ваша прозвішча, узрост дзяціны, тое, што яна хворая на ныркі. Магчыма, калі не аздараўленнем, то дапаможам іншым чынам. Здабудзем для вас неабходныя медыкаменты.

— Генадзь Уладзіміравіч, непакояць вас перасяленцы. З Ельска...

— Як даўно вы перасяліліся?

— У 1990 годзе. Хацелася б адправіць дзіця на аздараўленне...

— Жаданне зразумелае. Чакаем ад вас ліста. Пры сур'ёзных падставах ваша дзіця паедзе на аздараўленне.

— Генадзь Уладзіміравіч, чуў, што сярод праграм Беларускага дабрачыннага фонду «Дзецям Чарнобыля» ёсць і такая — «Кухня для бедных»... Ці не маглі б вы падрабязней расказаць аб ёй?..

— Калі ласка. І, прызнацца, для мяне вельмі прыемна, што вы цікавіцеся іншымі праграмамі фонду. Іх у нас больш за 40... Два гады таму, сумесна з Чырвоным касцёлам, мы адкрылі першую сталую для бедных у Мінску. Арганізаваць гэты праект было вельмі і вельмі няпроста. Але ж зноў дапамагла грамадзянская ініцыятыва і салідарнасць. Больш за сто інвалідаў, старых немагжымых людзей атрымлівалі бясплатныя гарачыя абеды, а частка з іх, хто не можа сам рухацца, бяруць кожны тыдзень прадуктовы паёк. Робяць гэтую справу нашы добраахвотнікі. Вельмі дапамагаюць заадачкі і ўвесь калектыў сталовай. Рытуемся да таго, каб запрацавала яшчэ адна сталова для бедных ці то ў Гомельскай, ці то ў Магілёўскай вобласці. Што для гэтага трэба? Па-першае, дамова з канкрэтнымі гаспадаркамі. Калгасы маглі б забяспечваць такую кухню бясплатнымі прадуктамі на ўмовах, скажам так, узаемнай гуманітарнай падтрымкі. Другую ж частку затрат сталовай, працэнтаў гэтак сорак-пяцідзесят фонд павінен фінансаваць за кошт тых добраахвотных ахвяраванняў, якія паступаюць на наш рахунак. Дарэчы, апошнім часам зацікаўленасць у гэтай справе з боку нашых сяброў з замежжа расце. І ёсць усе падставы спадзявацца мэтанакіравана на пашырэнне праграмы «Кухня для бедных». Так што, калі ў вас ёсць канкрэтыя праблемы, напрыклад, аб супрацоўніцтве ці ўдзеле ў гэтай праграме, то давайце іх разглядаць. Шмат часцей да нас звяртаюцца, зразумела, з просьбамі, запісамі. Таму, калі нехта спрабуе рэалізаваць пэўную ініцыятыву, шукае шлях для дапамогі іншым людзям, — гэта проста выдатна. З якога вы, дарэчы, раёна?

— Са Жлобінскага.

— У вашым раёне шмат перасяленцаў з «зоны». Фонд, дарэчы, падтрымлівае цесныя сувязі з вашым раёнам. Так што будзем рады, калі ў нас з'явіцца новыя памагаты.

— Міхалевіч Вольга Васільеўна. Па-першае, хачу падзякаваць вам за вялікую грамадскую працу...

— Дзякуй і вам. Прызнацца, не часта звоняць з падзякай — лічаць, што мы нейкая дзяржаўная ўстанова, маўляў, вам за гэта грошы плацяць. І не ўямяшвае чалавек, што звяртаецца да простых людзей, якія добраахвотна спрабуюць яму дапамагчы. І адзіная пакуль што ўзнагарода ім — ягонае падзяка. Таму часцей ідуць з патрабаваннямі і пагрозамі. А якое ў вас пытанне, Вольга Васільеўна?

— Я вам і пісьмова адправіла падзяку... А пытанне ў мяне вось такое. Ці гэта праўда, што другія арганізацыі бяруць грошы за адпраўленне дзяцей на аздараўленне?

— Так, гэта праўда. І нават не проста бяруць, а нават рэкламуюць сваю дзейнасць як дабрачынную. Маўляў, бацькі вось усяго за 200—300 долараў ЗША могуць адправіць сваё дзіця на аздараўленне. Канешне, я скажу шчыра, гэта ж зусім не дабрачыннасць. І шкада, што ад людзей хавуюць нават злаўмысна праўду, хто і чым, якой справай займаецца. А потым усіх разам дзёгцем мажучу. І плёткі пра нас — з той жа крыніцы. Маўляў, яны больш за ўсё дзяцей за мяжу пасылаюць, таму грошай у іх кучы не кліюць. Хлусня гэта, таму што ніводная пацыянтка сям'я, ніводзін чалавек ніколі не аплачваў у нашым фондзе адпачынак сваім дзіцем. На жаль, за намі нават хавалася тая, хто зарабляе на гэтай дабрачыннай справе. Трэба рашуча размежаваць

тых, хто бясплатна аздараўляе дзяцей, ад тых, хто збірае з бацькоў грошы. Яно то добра, што нехта адпраўляе за палову цаны, нехта — за сямдзесят працэнтаў цаны ад паслуг звычайнай турыстычнай фірмы. Але гэта ўсё ж такі не гуманітарная дапамога, а нешта іншае. Сапраўдная дабрачынная дзейнасць — гэта дапамога пацыянтам маламаёмасным, бедным, сацыяльна пакрыўджаным... Хто, пагадзіцеся, з такой сям'і можа знайсці 200—300 долараў, каб даплаціць за адпраўку? Псеўдадабрачыннасць, пра якую вы паліталіся, разлічана на тых, у каго грошы ёсць. Але ж яны і так могуць адправіць — калі не за 200, то за 300—500 долараў. Таму падкрэслію, што няхай кожны займаецца сваёй справай. Але толькі не трэба цягнуць на сябе коўдур дабрачыннасці.

Я ж магу запэўніць усіх нашых чытачоў — і акцыя «Выратаванне», якую мы праводзім сумесна са «Звездаю», і ўся праца Беларускага дабрачыннага фонду «Дзецям Чарнобыля» носіць цалкам дабрачынны характар і будучы захоўваць яго ўвесь час.

— Генадзь Уладзіміравіч, і такое вось пытанне: хто тыя людзі, якія прымаюць за мяжой беларускіх дзяцей на аздараўленне ў свае сем'і?

— Стопрацэнтна — гэта простыя сем'і: рабочыя, настаўнікі, урачы, інжынеры, служачыя. Капіталістаў-мільянераў сярод іх няма. Што датычыць нашага фонду, то мы адпраўляем толькі ў сем'і, якія добра ведаюць, дзе любяць нашых дзяцей. У лансіянаты, дамы адпачынку дзеці па лініі нашага фонду ездзяць толькі ў Саксонію і таксама дабрачынна. Але ж і тут у надзёлю дзеці жывуць у сем'ях.

— Вы шмат гаворыце пра дапамогу чарнобыльцам. А я асабіста, маючы на тое права, ніколі нічога не атрымліваў.

— Ведаеце, так гавораць многія. Прыходзіць да нас на Старавіленскую і гавораць, што, маўляў, я хіба вінаваты, што здарыўся Чарнобыль, чаму я павінен нешта прасіць. Няхай мне аддадуць тое, што вінаватыя мне, што мне павінны. Але ж аддаваць сёння, на жаль, няма каму. Дзяржава сёння — наша з вамі дзяржава — не можа забяспечыць аздараўленне нават дзяцей, каму гэта гарантавана законам. Не трэба ілюзіяў, хопіць верыць у казкі, што вось знойдзецца змагар за праўду на родную і ўсё дасць людзям. Так, людзі маюць права патрабаваць, але можна пракаваць гэтай дапамогі гадамі, згубіць здароўе сваё і сваіх дзяцей і нічога не атрымаць. І нават такія людзі павінны зразумець, што трэба нешта і самім рабіць. Таму, разумеючы абурэнне многіх, хачу шчыра сказаць наступнае: калі мы пачынаем займацца гуманітарнай дапамогай, аздараўленнем дзяцей, робім дзесяці спраў на грамадскіх асновах, то робім гэта дзеля таго, каб нешта змяніць у нашым агульным жыцці. Хопіць спадзявацца на некага, хто раптам возьме і выратуе нас і нашу краіну. Не! Давайце і самі змагацца за саміх сябе, за наш агульны дом пад назвай Беларусь, за нашу будучыню. Мы ж таксама нечага вартыя! І калі будзе кожны разумець сваю асабістую адказнасць, калі мы правым салідарнасць паміж сабой, то і плён нейкі атрымаецца... Адкуль, дарэчы, вы?

— З Буда-Кашалёўскага раёна. Філімоненка Вера Нікіфарэўна...

— Дзякуй вам за пытанне. Разумею вас, што ў нялёгкіх умовах вы жывяце. Жадаем вам стойкасці, мужнасці, энергіі, каб лягчэй можна было пераносіць вялікую бяду!

«Прамая лінія» з Генадзем Грушавым друкуецца за некалькі дзён да адпраўкі першых дзяцей (па зваротах на акцыю «Выратаванне») за мяжу на аздараўленне. Усяго летам у самыя розныя краіны паедзе 108 хлопчыкаў і дзяцінак, чые бацькі звярнуліся ў рэдакцыю газеты «Звязда» і БДФ «Дзецям Чарнобыля». Усяго ж па 200 дзеціх (улічваючы згаданую лічбу 106) прынята рашэнне аб адпраўцы за мяжу. Адбудзецца гэта на працягу ўсяго 1996 года.

Нагадаем усім, хто напісаў у газету з пазнакай «Выратаванне», акцыя працягваецца. Пішыце нам. Сачыце за старонкамі «Звязды». Мы будзем падрабязна асвятляць усе пытанні, якія датычаць здароўя і вашых дзяцей.

Вопыт правядзення акцыі «Выратаванне» пераканаў нас і ў такім вось назіранні. На зварот газеты, на горкія, часам страшныя, наўдзіў бядотныя лісты чарнобыльскіх ахвяр ніхто не адгукнуўся з «новых беларусаў». Маўчаць фірмы, маўчаць сумесныя прадпрыемствы. Для іх, зразумела, іншая прыцягальная справа — удзел у тэлемарафоне, спансаванне конкурсаў прыгажосці. Дапамагчы чалавеку-адзінаці — іншы клопат, магчыма, не такі заўважны, не такі прыкметны. Таму і з горам, бядой змагацца цяжэй.

«Прамую лінію» падрыхтаваў і запісаў

Алесь КАРЛЮКЕВІЧ.

ПАДПІСКА ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Нагадваем вам, што падпіска на жнівень і да канца года працягваецца.

Падпісная цана «Звязды» на 1 месяц складае 13.600 рублёў, на 5 месяцаў — 68.000 рублёў.

Памятайце: «Звязда» — гэта самая свежая і самая патрэбная інфармацыя.

ІНФАРМ-КАКТЭЙЛЬ

Гэта ноч надойга запомніцца жыхарам гарадка Ахо ў штаце Арызона. Адразу пасля паўночнай пайшоў дождж. Людзі, якія вярталіся з царквы, да сваёй жудасці, выявілі на сваім адзенні крывава-чырвоныя плямы...

Зроблены экспрэс-аналіз паказваў: у саставе вадкасці ўтрымліваецца кроў, праўда, разрэджаная дажджавой вадой. Групу крымі ўстанавіць не ўдалося з-за таго, што ў вадкасці знаходзіліся таксама хімічныя злучэнні арганічнага і неарганічнага паходжання, што не дазволіла правесці неабходныя аналізы. Але спецыялісты ўстанавілі, што ўказаная вадкасць утрымлівае чырвоныя крывяныя целыцы, эрытрацыты і іншыя кампаненты чалавечай крыві.

«Нью-Йорк таймс».

Урад Швецыі прыняў рашэнне распусціць элітнае спецпадраздзяленне паліцыі, якое было створана шэсць гадоў назад для барацьбы з тэрарызмам. Яно было створана пад уражан-

нем забойства прэм'ер-міністра краіны Улафа Пальме, аднак з таго часу так і не здзейсніла ні адной аперацыі. Не было выпадку. Усё 55 супрацоўнікаў гэтага падраздзялення, зразумела, не будуць звольнены. Мяркуюцца выкарыстаць іх для расследавання асабліва цяжкіх злачынстваў і для аховы высокапастаўленых замежных візіцёраў.

Рэйтар.

Вы хочаце скінуць 300 кг лішняй вагі? Тады парайцеся з бразільцам Жазэ Карлушам Дэльфіну. У жніўні мінулага года цэлая каманда пажарных на руках выносіла з дома 32-гадовага Жазэ, які важыў 370 кг. Тэрміновыя хірургічныя аперацыі выратавала тады яго жыццё. Усё астатняе зрабіў ён сам: пяць гадаў у дзень фізічных практыкаванняў, харчаванне — усяго 350 калорый у дзень. Сёння ён ваżyць толькі 90 кіло.

ІТАР-ТАСС.

-Я кім быў ваш шлях да гэтай высокай пасады?

— Шлях быў досыць цікавы і разнастайны — у тым сэнсе, што мне давялося, у адрозненне ад папярэдніх дэканаў, якія займаліся толькі навукова-выкладчыкай дзейнасцю, папрацаваць практычным журналістам — у шматтыражках 11-га падшыпнікавага завода, Мінскага медінстытута, а таксама ў гарадской газеце «Вечерний Минск». Потым, ужо ў даволі сталым узросце, — аспірантура: хацелася сказаць сваё слова і ў навуцы. Зацікавіла мяне гісторыя журналістыкі, у прыватнасці, развіццё друку Беларусі ў першыя гады савецкай улады. У гэтым напрамку, здаецца, удалося многае зрабіць: даследаваў шмат архіўных матэрыялаў, многа газет літаральна вярнуў да жыцця, многіх забытых за дзесяцігоддзі журналістаў, мусіць, ніхто б і не ўспомніў... А я чытаю курс «Гісторыя беларускай журналістыкі», і мая навуковая праца — каштоўны здабытак акурта для гэтага курса. Для студэнтаў чытаю таксама спецыяльны курс «Праблемы нацыянальнай дзяржаўнасці ў сродках масавай інфармацыі», да нядаўняга часу — лекцыі па курсу «Гісторыя Беларусі». Гісторыя — мае прызнанне, якое вызначылі яшчэ школьны настаўнікі. Але на гістарычны факультэт чамусьці не пайшоў. Так атрымалася, што гістарычная тема мяне напаткала на журфаку.

— **Пётр Леанідавіч, ведаю, што вы працуеце і ў газеце...**

— Да гэтага часу я працаваў у камерцыйных выданнях (у якіх, дарэчы, не так проста было трапіць — неабходна было прайсці конкурс і прадставіць макет газеты з арыгінальнымі ўласнымі распрацоўкамі) — газеты «Криминал. Обзорение. Детектив» (КОД) і «Догадкі і адкрыцці» (ДИО). Гэтыя выданні навучылі мяне перспектыўнаму бачанню журналістыкі: у рэдакцыях навішчае камп'ютэрнае абсталяванне. Я працую шэф-рэдактарам, гэта значыць, вызначаю канцэпцыю кожнага нумара.

— **Вы мяркуеце пакінуць працу ў газеце ў сувязі з прызначэннем на пасаду дэкана?**

— Складанае пытанне... Знаёмы, вярнуўшыся з Венгрыі, сказаў: там 2 выходныя дні, але толькі багатыя людзі могуць дазволіць сабе не працаваць у суботу.

— **Пётр Леанідавіч, што, на ваш погляд, зараз адбываецца з журналістыкай? Некаторыя ўплывы сцвярджаюць, што яна ператварылася ў «першую старажытную професію»...**

— Не ператварылася! Журналістыка — адзін з дэмакратычных інстытутаў грамадства, у нас ёсць газеты розных палітычных партый, рухаў, плыняў: кожны чалавек можа свабодна выказаць сваю думку.

— **Вам не здаецца, што сумленная, даследчая журналістыка ўсё ж знікае, многія таленавітыя журналісты пайшлі ў газеты камерцыйнага кіталту. «Хто плаціць, той заказвае і музыку» — ці не перагучна?**

«Журналістыка стала драбнейшай, але гэта — выдаткі часу»

Амаль што ўвесь навуцальны год адзіны ў рэспубліцы факультэт журналістыкі БДУ заставаўся без «галавы» — былы дэкан А. Слука перайшоў працаваць на адказную пасаду памочніка Прэзідэнта РБ. Выбраць кіраўніка творчага факультэта аказалася задачай няпростай. І вось, нарэшце, яна вырашана — дэканам журфака стаў 42-гадовы кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры гісторыі беларускай журналістыкі і літаратуры Пётр ДАРАШЧОНАК.

рафарбаванне журналістыка ў жоўты колер?

— Гэта выдаткі пераходнага часу, у якім мы зараз жывём... Можна зразумець людзей, якія пайшлі ў камерцыйныя структуры: яны хочаць зарабляць грошы, каб забяспечыць сем'ю, тут нічога страшнага няма... Пра сур'ёзную, даследчую журналістыку, якая, як кажуць, глыбока капае, трэба адзначыць: вельмі многа было забаронена тэм у браўнэўскай час, існавалі вялікія абмежаванні з боку галоўліта, які пільна ахоўваў безгаспадарчасць з дапамогай журналістыкі: карэспандэнт быў скаваны рознымі абмежаваннямі, інструкцыямі. У 1987—91 гадах адбыўся моцны ўсплеск у развіцці журналістыкі. Але «дзевяты вал» прайшоў, журналістыка апошніх гадоў, сапраўды, крыху драбнейшая. І ўсё ж, паўтараю, гэта — выдаткі часу. На журфаку мы стараемся пераадолець іх. Ужо ёсць на працоўкі, звязаныя з далучэннем да нялёгкай выкладчыцкай працы вядучых журналістаў-практыкаў: А. Акулік («Рэспубліка»), Л. Белякова («Белорусская нива»), У. Вялічка («Беларуская думка»), іншыя актыўна супрацоўнічаюць з журфакам. Адначасова мы павінны больш смела і адкрыта глядзець у еўрапейскае супольніцтва, дзе журналістыка з'яўляецца ўплывовай сілай, да якой прыслухоўваюцца ўлады.

— **З якой праграмай вы прыйшлі на пасаду дэкана?**

— Сітуацыя склалася няпростая і з факультэтам, і з вышэйшай адукацыяй увогуле. Журфаку споўніцца 52 гады, апошнія 10 гадоў мы знаходзімся ў плыні дэмакратычнага развіцця, прапалдаючы шлях у трэцяе тысячгоддзе. Чатыры дзесяцігоддзі факультэт рыхтаваў ідэалагічных байцоў, якія падтрымлівалі рашэнні КПСС, але ў апошні час знікла «накіроўваючая сіла», абвешчана беларуская дзяржаўнасць, прыняты Закон аб друку. Гэта вымагае значнай пераарыентацыі.

— **А якой, калі не сакрэт?**

— Цяпер мы павінны рыхтаваць добрага прафесіянала і шырока адукаванага гуманітарыя, які будзе працаваць у сродках масавай інфармацыі самага рознага накірунку: на радыё, тэлебачанні, у дзяржаўных газетах і нават у апазіцыйных (няхай працуе, калі ён не будзе мець канфліктаў з законам). Але магчымасцей для гэтага ў факультэта не так ужо і шмат. Матэрыяльна-тэхнічная база павінна значна палепшацца. Інакш аддзяленні журналістыкі, створаныя ў недзяржаўных ВНУ, могуць нас абганяць. Неабходна пашырыць вучэбныя плошчы, абнавіць абсталяванне тэле-, радыё-, фотастудый, камп'ютэрнага класа, стварыць новае пакаленне праграм і дысцыплін. У нас няма новых падручнікаў. На аснове будучага факультэцкага цэнтру камунікацыйных тэхналогій навуцання мяркуючы выдаваць манаграфіі, дапаможнікі, зборнікі навуковых артыкулаў. У сённяшніх камерцыйных умовах навуковыя працы наўрад ці хто будзе з ахвотай друкаваць, гэтай справай мы павінны займацца самі. З гэтага года на журфаку адкрываецца новая спецыяльнасць — інфармацыя і камунікацыя, з ёй звязаны вялікія надзеі. Будзем рыхтаваць спецыялістаў па аўдыёвізуальнай, міжнароднай, рэкламнай камунікацыях, па сувязях з грамадскасцю.

— **Іншымі словамі, кадры вырашаюць усё?**

Яшчэ адна праблема — амаладжэнне выкладчыцкага калектыву. 80 працэнтаў прафесараў журфака — людзі пенсійнага ўзросту. Так, яны яшчэ доўга і плённа будуць працаваць, аднак ужо цяпер варта думаць, каму яны перададуць эстафету. Многае, канешне, уплывае ў малы заробак: Генадзь Бураўкін, выступаючы па радыё, гаварыў, што выкладчык ВНУ атрымлівае чэзрэй стаўкі паставага сяржанта. Што ж, будзем рыхтаваць прафесараў, каб яны атрымлівалі хаця б палову стаўкі гэтага сяржанта!... Падрыхтоўка кандыдатаў і дактароў навук павінна ісці мэтанакіравана і

безупынна. Сярод студэнтаў трэба шукаць і падтрымліваць таленты — не толькі журналістыкі, але і навуковыя. Неабходна заахвочваць выдатнікаў вучобы, вярнуцца да некаторых, на першы погляд, простых, але даволі эфектыўных сродкаў выхавання студэнцкай моладзі: дошка гонару выдатнікаў (у сучасным афармленні), ганаровыя граматы, падзячныя пісьмы бацькам, каштоўныя падарункі.

На факультэце, мне здаецца, павінна быць забаронена курэнне — не фармальна, а фактычна. Статыстыка сведчыць, што сярэдняя працягласць жыцця журналіста — 54 гады. Калі гэта мужчына, значыць, наш выпускнік недадае дзяржаве 6 гадоў працы — ужо не кажучы пра ўласную сям'ю. Дзяўчаты, якіх на журфаку пераважае большасць, дык наогул — будучыя маці. А калі ўлічыць, што праз некалькі гадоў да нас прыйдуць аслабленыя дзеці Чарнобыля, то становіцца можа скласіся пагрозлівае. Трэба забараніць гэту шкодную «багемную» звычку — курэнне. Можна, нялішне было б арганізаваць «рух без цыгаркі», у рамках якога праводзіць творчыя мерапрыемствы, сустрачы за шклянкай гарбаты. Вольны час павінен праводзіцца цікава.

— **Дзякуючы гутарку. Плэну вам!**

Інтэрв'ю вяла Таццяна ПАДАЛЯК.

ПЕСНІ НАД ВОЗЕРАМ НАТАТКІ З АДНАГО ФЕСТИВАЛЮ

У возера Нарач шмат «цёзак» на беразе. Курортны пасёлак, санаторый, дом адпачынку, калгас, нават вялікая вёска... «— Адкуль ідзеш? — З Нарачы. — А куды? — У Нарач», — жартуюць мясцовыя жыхары. Мо таму Рэспубліканскі фестываль харавага мастацтва «Пёўчае поле» не меў, насуперак традыцыі, ніякага канкрэтна акрэсленага адрасу (маю на ўвазе пэўны населены пункт). Месца яго правядзення значылася адным словам: «Нарач». Зрэшты, так яно, бадай, было правільней за ўсё: усе тры дні, што праходзіў фестываль, прыгожыя песні гучалі па ўсім наваколлі славуцкага возера.

З ПЕРАДГІСТОРЫ

На беразе возера, каля дарогі, што вядзе з Мядзеля ў Паставы, стаіць на пагорку шэрая бетонная стэла з барэльефам. Гэта помнік партызанам Нарачанскага краю. Ля помніка блізюдамі і ўзгор'ем паселішча кіламетры за тры ад яго. Але вось ужо сорок чатыры гады ў першую нядзелю ліпеня тут збіраюцца людзі з усяго наваколля. Збіраюцца, каб удзельнічаць у фестывалі, а таксама ў адзінцаваць чарговую гадавіну вызвалення роднага краю. А яшчэ — людзі спяваюць. Здаецца, вельмі мудра. Песня якраз самы ўніверсальны сродак для смутку, памяці, радасці...

Тады, у далёкім 52-м, на свята песні і працы з'ехаліся толькі мясцовыя самадзейныя калектывы. Але з кожным годам удзельнікаў свята становілася ўсё больш і больш. Спачатку са сваімі песнямі выступалі жыхары Мядзельшчыны. Потым пачалі прыязджаць гасці з суседніх раёнаў. Свята набыло статус абласнога фестывалю, на бераг Нарачы штогод прыязджалі паказваць сваё майстэрства лепшыя харавыя калектывы Міншчыны...

З ГІСТОРЫ

Год назад фестываль «Нарачанскія росы» быў перайменаваны ў «Пёўчае поле» і ўпершыню праводзіўся як рэспубліканскі. Ідэя правядзення агульнарэспубліканскага музычнага свята адраджэння з такой назвай была прапанавана Валянцінай Коўтун два гады таму. Рэалізаваць гэту ідэю цалкам ва ўсёй яе грандыёзнасці не ўдалося, а яе назву надалі фестывалю харавага мастацтва. Па словах Тадэ-

вуша Стружэцкага, начальніка ўпраўлення ўстановай культуры і народнай творчасці Міністэрства культуры, яшчэ «ў лепшыя часы» Цэнтральны Камітэт КПБ прымаў дзве пастановы аб будаўніцтве для правядзення такога фестывалю спецыяльнай сцэны ў сталіцы. Але спачатку не дайшлі рукі, потым не хапіла грошай, потым пастановы ЦК, які і сам камітэт, страцілі сваю сілу... Так і засталася б прыгожая ідэя толькі ідэяй, калі б ініцыятывы людзей не ўспомнілі пра фестываль на Нарачы, які ўжо сам па сабе выйшаў далёка за межы Мінскай вобласці... Першая спроба аказалася даволі ўдалай, і сёлетня фестываль харавага мастацтва праводзіўся на дзяржаўным узроўні другі раз.

КОНКУРС

Упершыню за сорок чатыры гады ўдзельнікі свята не толькі паказвалі сваё майстэрства, але і спаборнічалі за права лічыцца лепшым харавым калектывам краіны. У доме культуры вёскі Нарач (яна раней называлася Кабыльнік) спявалі прадстаўнікі ўсіх абласцей, стараючыся ў параўнальна невялікай праграме паказаць усе свае здольнасці і магчымасці. Старацца было перад кім: судзіла конкурс кампетэнтнае і паважанае журы, у саставе якога былі кіраўнік хору імя Цітовіча Міхась Дрынеўскі, рэктар Беларускай акадэміі музыкі Міхаіл Казінец, супрацоўнікі ўніверсітэта культуры — карацей, людзі, якія маюць самае правае дачыненне да музыкі і харавага мастацтва... Калі пабачыла, як нерваваліся перад выступленнем канкурсанты, узнікла сумненне: а ці трэба было ў рамках традыцыйнага фестывалю праводзіць спаборніцтва, якое ў непасрэднасці і нязмушанасці свята дадало напружанасці і хвалявання?

— Трэба было, — развясці мае сумненні старшыня журы Міхась Дрынеўскі. — Дзякуючы падрыхтоўцы да конкурсу ўдзельнікі аднесліся з большай адказнасцю да свята, што становіцца адбіткам на прафесіянальнае ўзроўні іх выступленняў. Праўда, на будучае трэба прадумаць іншыя ўмовы правядзення, магчыма, трэба ўвесці намінацыі, таму што цяжка параўноўваць, напрыклад, хор народнага накірунку і акадэмічны калектыв...

СВЯТА

Сёлетня свята на Нарачы было падвоеным: фестываль па часе супаў з Купаллем. І хоць у

святочную ноч спачатку пакропваў, а потым наогул лінуў дождж, ля возера Мясцэ ў Мядзель гарэлі запаленыя пасля неаднаразовых спроб вогнішчы, гучала вечнае, як свет, «Ой, рана на Івана»...

А назаўтра ўсе сабраліся ля помніка партызанам. Прагучалі прамовы прадстаўнікоў улады, ні для каго не новыя, але традыцыйныя і вельмі ўжо для нас прывычныя. Да помніка ўсклалі кветкі. А потым на пляцоўцы запалі фестываль: калектывы давалі свой заключны канцэрт. Спяваў зводны хор, спявалі ўдзельнікі, спявалі гасці, здавалася, спявала сама Нарач...

ГОСЦІ

Пастаянныя гасці свята — народны акадэмічны хор імя Цітовіча, акрамя традыцыйнай праграмы, прывёз на гэты раз нешта незвычайнае. Хор спяваў... у касцёле. Напэўна, каталіцкі храм вёскі Нарач ніколі дагэтуль на чужым сценах столькі прыгожых галасоў і таго ўзнёслага пранікнёнага выканання духоўных спеваў...

Прыехаў на фестываль харавы калектыв «Васілёчкі» з Польшчы. Артысты нават прымалі ўдзел у конкурснай праграме. Праўда, і выкананнем, і вакальнамі данымі польскія беларусы не маглі параўнацца з некаторымі нашымі калектывамі, але ўжо тое, што яны захоўваюць беларускую песню няхай сабе і ў суседняй, але ўсё ж чужой дзяржаве, заслужыла самай шчырай павагі.

Выступалі на свяце і гасці з Фінляндыі. Яны ўразілі гледачоў не столькі спевамі, колькі дагэтуль не бачанымі нацыянальнымі касцюкамі, чаравікамі з загнутымі насамі і сваёй такой падобнай на нашу па вымаўленню, але такой незразумелай мовай.

Гад заслону фестывалю выступіў тэатр эстрады з суседняй Вілейкі. Праўда, да харавага мастацтва калектыву ніякага дачынення не мае, але ўсё ж па суседству прыехалі паспяваць. Спявалі шмат чаго: ад рэпертуару Наталі Каралёвай і ранняй Каці Сямёнавай да аднаго з апошніх беларускіх шлягераў з гулівай назвай «Хлопцы, давай!»...

ПЕРАМОЖЦЫ

Быў конкурс, а значыць, былі пераможцы. Лепшым быў прызнаны пастаянны ўдзельнік фестывалю народны ансамбль песні і танца «Спадчына» з Маладзечна, якім

кіруе на працягу многіх гадоў вядомы дзеяч культуры Іосіф Сушко. Другое месца прысудзілі народнаму ансамблю песні і танца з Баранавіч, а трэцяе падзялілі паміж сабой народны хор з Віцебска і харавы калектыв Мінскага вучылішча мастацтваў. Астатнія атрымалі спецыяльныя дыпламы за прапаганду харавага мастацтва і актыўны ўдзел у фестывалі.

Магчыма, конкурс стане яшчэ адной добрай традыцыяй нарачанскага свята. Хоць колькасць склад калектываў апошнім часам пастаянна змяншаецца, гэта не ўплывае на іх прафесіянальнае ўзровень. Тым больш на Беларусі няма калектываў, якія не супрацьбудуць прыехаць і пасапборнічаць у песнях.

Да наступнага ліпеня адвінела свята, змоўклі песні. Хаця апошняе, бадай, — памылкова сказана. На Нарачы, лічыцца, самыя павучыя людзі жывуць.

Алена ЛЯЎКОВІЧ.

На здымку: хор імя Цітовіча ў Нарачанскім касцёле.

АФІШЫ

Закон Рэспублікі Беларусь

Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у некаторыя заканадаўчыя акты Рэспублікі Беларусь

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пастаўляе:

У мэтах упарадкавання льгот і пераваг унесці ў некаторыя заканадаўчыя акты Рэспублікі Беларусь наступныя змяненні і дапаўненні:

I. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 13 лютага 1991 года «Аб статусе народнага дэпутата Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., №14, арт. 157):

1. Часткі другую і трэцюю артыкула 33 выключыць.

2. Артыкул 35 выключыць у наступнай рэдакцыі: «Артыкул 35. Парадак забеспячэння праезду дэпутата Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., №14, арт. 157):

Дэпутату Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь прадстаўляецца права першачарговага набывання прыватнага аўтамабіля, а пры адсутнасці такога — беспераходнага праходу на пасадку без права зняцця месца з наступнай аплатай кошту праезду. Гэтыя правы распаўсюджваюцца на асобу, якая суправаджае дэпутата Вярхоўнага Савета — інваліда I групы.

II. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 22 лютага 1991 года «Аб сацыяльнай абароне грамадзян, пацярпелых ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., №10, арт. 111; Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., №4, арт. 73; 1995 г., №33, арт. 429):

1. У артыкуле 14 словы «якія знаходзіліся ў перыяд з 26 красавіка па 31 мая 1986 года на дадзеныя тэрыторыі» выключыць.

2. У пункце 9 артыкула 15 словы «якія знаходзіліся ў перыяд з 26 красавіка па 31 мая 1986 года на тэрыторыях радыяактыўнага забруджвання (уклікаючы дзяцей, якія знаходзіліся ва ўнутрыраёнаўным стане)» выключыць.

3. Пункт 13 часткі першай артыкула 22 пасля слова «атрыманне» дапоўніць словамі «(у выпадку адмаўлення пры перасяленні ад кампенсацыі за жыллё, якое належыць на права асабістай уласнасці)».

4. Пункт 16 часткі першай артыкула 23 выключыць.

5. У частцы чацвёртай артыкула 24 словы «пунктам 16 часткі першай артыкула 23» выключыць.

6. Артыкул 39 выключыць.

III. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 26 лютага 1991 года «Аб міліцыі» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., №13, арт. 150):

1. Пункт 23 артыкула 16 выключыць у наступнай рэдакцыі:

«23) карыстацца бясплатна па спецыяльнаму знаку ўсімі відамі грамадскага транспарту (акрамя таксі) гарадскіх, прыгарадных і мясцовых зносін у межах рэспублікі, а таксама спадарожным транспартам; работнікі міліцыі на транспарце ў межах рэспублікі маюць, акрамя таго, права бясплатнага праезду ў п'яніх і на рачных суднах па спецыяльнаму знаку».

2. Часткі сёму — дзевятую артыкула 28 і частку сёму артыкула 38 выключыць.

IV. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 29 кастрычніка 1991 года «Аб адукацыі ў Рэспубліцы Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1991 г., №34, арт. 611; 1994 г., №8, арт. 115) частку другую артыкула 15 дапоўніць словам наступнага зместу: «Дзеці-інваліды ва ўзросце да 16 гадоў забяспечваюцца лярэствамі і медыкаментознымі сродкамі на рэцэптах лярэчых урачоў бясплатна».

V. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 11 лістапада 1991 года «Аб сацыяльнай абароне інвалідаў у Рэспубліцы Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1991 г., №34, арт. 611; 1994 г., №8, арт. 115) частку другую артыкула 15 дапоўніць словам наступнага зместу: «Дзеці-інваліды ва ўзросце да 16 гадоў забяспечваюцца лярэствамі і медыкаментознымі сродкамі на рэцэптах лярэчых урачоў бясплатна».

VI. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 27 сакавіка 1992 года «Аб статусе народнага дэпутата мясцовага Савета народных дэпутатаў Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., №7, арт. 95, 98; №8, арт. 103):

1. Абзац чацвёрты часткі першай артыкула

110, два апошнія сказы артыкула 112, артыкул 113 выключыць.

2. У артыкуле 118:

у абзацы трэцім часткі другой словы «са скідкай 50 працэнтаў на аплаце жыллой плошчы і камунальных паслуг» выключыць;

у абзацы чацвёртым часткі другой словы «яго і членаў яго сям'і» выключыць;

абзац шосты часткі другой выключыць.

XIV. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 13 студзеня 1995 года «Аб судадэкладанні і статусе суддзяў у Рэспубліцы Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., №11, арт. 120):

У артыкуле 76:

частку дзевятую выключыць у наступнай рэдакцыі:

«Жылля памяшканні, што займаюць сем'і суддзяў, якія маюць стаж работы суддзяў больш 20 гадоў, перадаюцца ў іх уласнасць бясплатна з улікам жыллёвай квоты (сумы квот), устаноўленай заканадаўствам»;

частку адзінаццатую выключыць;

часткі дванаццатую — дзевятнаццатую лічыць адпаведна часткамі адзінаццатой — восемнаццатой.

XV. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 30 студзеня 1995 года «Аб Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., №13, арт. 128):

У артыкуле 26:

у частцы другой:

у абзацы трэцім словы «са скідкай 50 працэнтаў на аплаце жыллой плошчы і камунальных паслуг» выключыць;

у абзацы чацвёртым словы «і членаў яго сям'і» выключыць;

абзац п'яты выключыць;

частку шостую выключыць;

часткі сёму — дзевятую лічыць адпаведна часткамі шостай — восьмай.

XVI. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 21 лютага 1995 года «Аб Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., №17, арт. 179):

У частцы першай артыкула 38:

у пункце 2 словы «са скідкай 50 працэнтаў на аплаце жыллой плошчы і камунальных паслуг» выключыць;

у пункце 3 словы «яго і членаў яго сям'і» выключыць;

пункты 5 і 6 выключыць.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

110, два апошнія сказы артыкула 112, артыкул 113 выключыць.

2. У артыкуле 118:

у абзацы трэцім часткі другой словы «са скідкай 50 працэнтаў на аплаце жыллой плошчы і камунальных паслуг» выключыць;

у абзацы чацвёртым часткі другой словы «яго і членаў яго сям'і» выключыць;

абзац шосты часткі другой выключыць.

XIV. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 13 студзеня 1995 года «Аб судадэкладанні і статусе суддзяў у Рэспубліцы Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., №11, арт. 120):

У артыкуле 76:

частку дзевятую выключыць у наступнай рэдакцыі:

«Жылля памяшканні, што займаюць сем'і суддзяў, якія маюць стаж работы суддзяў больш 20 гадоў, перадаюцца ў іх уласнасць бясплатна з улікам жыллёвай квоты (сумы квот), устаноўленай заканадаўствам»;

частку адзінаццатую выключыць;

часткі дванаццатую — дзевятнаццатую лічыць адпаведна часткамі адзінаццатой — восемнаццатой.

XV. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 30 студзеня 1995 года «Аб Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., №13, арт. 128):

У артыкуле 26:

у частцы другой:

у абзацы трэцім словы «са скідкай 50 працэнтаў на аплаце жыллой плошчы і камунальных паслуг» выключыць;

у абзацы чацвёртым словы «і членаў яго сям'і» выключыць;

абзац п'яты выключыць;

частку шостую выключыць;

часткі сёму — дзевятую лічыць адпаведна часткамі шостай — восьмай.

XVI. У Закон Рэспублікі Беларусь ад 21 лютага 1995 года «Аб Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., №17, арт. 179):

У частцы першай артыкула 38:

у пункце 2 словы «са скідкай 50 працэнтаў на аплаце жыллой плошчы і камунальных паслуг» выключыць;

у пункце 3 словы «яго і членаў яго сям'і» выключыць;

пункты 5 і 6 выключыць.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

3 мая 1996 г., г. Мінск, № 440-XIII.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

Закон Рэспублікі Беларусь

Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у некаторыя заканадаўчыя акты Рэспублікі Беларусь

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пастаўляе:

1. Частку першую артыкула 9 Закона Рэспублікі Беларусь ад 2 чэрвеня 1993 года «Аб парадку выезду з Рэспублікі Беларусь і ўезду ў Рэспубліку Беларусь грамадзян Рэспублікі Беларусь» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1993 г., № 22, арт. 274) дапоўніць словам наступнага зместу: «Выезд за мяжу грамадзян, якія не дасягнулі 18-гадовага ўзросту, у мэтах іх лячэння, аздараўлення або кансультацыі можа быць ажыццэўлены па натарыяльна заверанаму хадайніцтву аднаго з бацькоў або іншага законнага прадстаўніка або ў іх суправаджэнні».

2. Раздзел «У органы, якія ажыццэўляюць натарыяльныя дзеянні» артыкула 4 Закона Рэспублікі Беларусь ад 10 студзеня 1992 года «Аб дзяржаўнай пошліне» (Ведомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., № 6, арт. 100) дапоўніць пунктам 26 наступнага зместу:

«26) грамадзяне — законныя прадстаўнікі непаўналетніх — за засведчэнне хадайніцтваў аб выездзе дзяцей за мяжу для лячэння, аздараўлення або кансультацыі».

3. Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь унесці ў дзеючыя натарыяльныя акты змяненні, якія вынікаюць з дадзенага Закона.

4. Гэты Закон увесці ў дзеянне з дня яго апублікавання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

31 мая 1996 г., г. Мінск, № 444-XIII

Прэ

ДЛЯ ДАВЕДКИ:

Аграпрамысловы сектар у Францыі называюць «зелянай нафтай». Гэта адна з асноўных галін эканомікі, у якой занята ўсяго 3 працэнты насельніцтва, а яе гадавы абарот больш за 140 млрд. долараў у год. Індустрыялізацыя сельскагаспадарчай працы, караненне найноўшых дасягненняў навукі, селекцыя прывялі не толькі да велізарнага багацця прадуктаў харчавання, але і да таго, што кошт на іх па кішэні практычна ўсім французам.

ТРЫ РАБОТНІКІ І 800 КАРОЎ

Па-дэ-Калэ, былы буйны вугальны басейн, зараз больш славяцца як жывёлагадоўчы рэгіён. Кожная ферма мае сваю спецыялізацыю. Адны гадуюць малочныя пароды кароў, другія — мясныя. У сувязі з эпідэміяй шаленства кароў у Англіі спажыванне ялавочны пачало падаць і ў Францыі. Каб супакоіць грамадскасць, адзін з буйнейшых фермераў у рэгіёне Па-дэ-Калэ арганізаваў для журналістаў і мясцовых уладаў прэс-канферэнцыю. Такім чынам я трапіла на французкую ферму.

Марселью, уладальніку фермы, 66 гадоў. Сярэдняга росту, каржакаваты, са смяшлівымі, хітраватымі вачамі, абсалютна раскаваны і ўпэўнены ў сабе, ён у параўнанні са сваімі важнымі гасцямі больш быў падобны на мужыка з рускіх казак, які здольны хоць чорта вакол пальца абвесці.

Бацька Марселя меў зямлю, але нічога не рабіў, каб развіваць гаспадарку. «Я ўсяго дамогся сам», — горда паведаміў мне Марсель. Я не сумняваюся ў яго дзелях здольнасцях, але хачу ўсё ж адзначыць, што ў 60-я гады ў Францыі быў прыняты «Закон аб жывёлагадоўлі», які зрабіў сапраўдную рэвалюцыю ў гэтай галіне. Мала таго, што ўсе гаспадаркі пачалі ўзбуйняцца і спецыялізавацца на нечым адным, але з'явіліся і прадпрыемствы, якія сталі працаваць у галіне генетыкі парод, вытворчасці кармоў, забой жывёлы, перапрацоўкі мяса.

Зараз Марсель валодае 100 га зямлі, невялікім заводом па апрацоўцы мяса і васьмімістамі мяснымі каровамі, якіх абслугоўваюць усяго тры чалавекі і дзве машыны. Адна — для раскідання кармоў, другая — для прыбірання.

У Марселя сем дзяцей. Пяць працуюць разам з ім, ёсць таксама і наёмныя рабочыя. Ніякіх вёсак вакол фермы я не заўважала. Зрэшты, вёсак, у нашым разуменні, у Францыі наогул няма. Ёсць вялікія дамы ці катэджы, згрупаваныя ў пасёлкі каля гарадоў. Кожны фран-

У ГАСЦЯХ

У ФРАНЦУЗСКАГА ФЕРМЕРА

Усё пазнаецца ў параўнанні. Знаёмы французскі журналіст, які пабываў узімку на нашым Камароўскім рынку ў Мінску, быў вельмі ўражаны. Спачатку ў яго сталі круглымі вочы, калі ён убачыў напалову разабраныя крываваыя тушы на калёсках побач з прылаўкамі, свінныя галовы з натапыранымі вушамі сярод нацорморта з капут, хвастоў і шматкоў сала. Потым і ўвогулі страціў мову, калі ў двары рынку свінная туша звалілася з калёскаў і раскіслы снег, а яе ўмомант закінулі назад і павезлі ў гандлёвую залу.

Прызнацца, калі б не ягоны збытанжаны выгляд і абурэнне, што ён не захпіў фотаапарат, я ўвогуле не звярнула б увагі на гэты інцыдэнт. І не такое даводзілася бачыць. Але ён яшчэ доўга не мог супакоіцца і ўсё ўпэўніваў мяне, што такое мяса ў Францыі не далі б нават кошмак і сабакам.

У тым, што ён ніколі не перабольшваў, я пераканалася сама, пабываўшы гэтай вясной у яго ў гасцях у рэгіёне Па-дэ-Калэ на поўначы Францыі.

уцыз мае машыну, на якой і ездзіць на працу, часам за 80—100 км ад дома.

ЯК ДАБІЦЦА Ў КАРОВЫ «ТАЛІ»

Візіт на ферму пачаўся з... рэстарана, дзе высокапастаўленыя госці самі пераканаліся ў якасці мяса, якое вырабляе Марсель. І яно сапраўды было выдатным. Французы ядуць усе часткі тушы: запечаныя свінныя ножкі, галовы цялят, нават касцявы мозг, які мае рамантычную назву «амуре». А таўшчэзны кавалак мяса з крываёй проста сам раставаў у роце. І ў гэтым не столькі заслуга кухараў, колькі ўсёй сістэмы па гадоўлі жывёлы.

У Францыі за якасцю мяса сочаць з маніякальнай заўзятасцю. Кожнаму толькі што народжанаму цяляці адразу прасоўваюць у вухо бірку з нумарам і заводзяць на яго асабістую картку, у якой адзначаецца ўсё: прырост, хваробы, лячэнне і г. д. З біркай і карткай жывёліна суправаджаецца да самай бойні. А ў магазінах можна назіраць на прылаўках сертыфікаты таго ці іншага сорту мяса, у якіх гарантуюцца тры крытэрыі якасці: ідэнтыфікацыя пароды, умовы, у якіх выгадвалася жывёліна (напашы ці на штучных кармах) і дата паступлення, бо для таго, каб мяса было смачнае і мяккае, яно павінна вытрымлівацца на холодзе мінімум з тыдзень.

Марсель набывае цялят у Францыі і Бельгіі ва ўзросце ад чатырох да васьмі месяцаў, калі яны важаць не меней за 300 кг. Па іх адкорму і ўтрыманню існуюць найстражэйшыя рэкамендацыі: умовы размяшчэння ў метрах на карову, прафілактычныя прышчэпкі і лячэнне з абавязковым унясеннем у суправадзальную картку, якія кармы і калі даваць, у які час года і ў якім узросце каровам не рэкамендуецца набіраць залішнюю вагу. Узімку, напрыклад, ім трэба набіраць не больш за 500—600 г у дзень, а летам і да аднаго кілаграма. У папцы з інструкцыямі, якую нам падарылі, была нават такая ўмова: «Усе жывёлы павінны быць народжанымі ў Францыі і адкормлівацца ў рэгіёне Па-дэ-Калэ — Пікардзі. Яны павінны праводзіць не менш за 4 месяцы ў рэгіёне Па-дэ-Калэ — Пікардзі перад тым, як іх адправяць на бойню».

Калі мы ўвайшлі ў ангар, аслупячэла не толькі я, але і французы. Амаль усе каровы і быкі былі белага колеру і такія агромністыя, што больш паходзілі на сланоў. У некаторых з іх вывот ледзь не дасягаў зямлі. Адна з кароў вырашыла прылегчы, але да яе тут жа падбег работнік і пачаў штурхаць нагой, каб яна паднялася. Потым ён растлумачыў, што калі яна няправільна ляжа, дык сваёй масай можа прыціснуць сэрца і памерці. А вага кароў у залежнасці ад узросту была ад 1,5 да 3 тон.

Ангар, у якім знаходзілася жывёла, нічым асаблівым не вызначаўся. Паміж стойламі сталі вяртушкі з саламай, якой засыпаюць слой гною, а ўздоўж цягнуліся жолабы. Машына, якая развозіла корм, нагадвала звычайны трактар з бакавой трубай, з якой у жолабы сыплецца корм у выглядзе чорных гранул. Гэтыя гранулы зроблены з соі, буракоў, вітамінаў і яшчэ нейкіх дабавак. Каровы елі яго з задавальненнем.

Я спытала ў Марселя, ці даюць жывёле гармоны ці антыбіётыкі. Ён запэўніў мяне, што гармоны наогул забаронены, а антыбіётыкі трэба даваць толькі тады, калі карова хварэе. А што датычыцца такой велізарнай масы жывёлы, дык яна дасягаецца шляхам селекцыі. У свой час дзяржавай былі запушчаны складаныя і дарагія праграмы па прымяненню метадаў селекцыі, каб палепшыць якасць жывёлы па ўсіх параметрах. І зараз гэта палітыка прыносіць пэўныя вынікі. Францыя з'яўляецца сусветным лідэрам у галіне генетыкі мясных парод. У мінулым годзе трэць лепшых быкоў-вытворнікаў была французскага паходжання. Прадалі іх толькі за мяжу 50 тыс., 1 млн. дроз спермы, 500 эмбрыёнаў усяго на суму 70 млн. долараў. Зараз французскія даследчыкі працуюць над вывядзеннем гена «мясастасці».

ПАМІРАЦЬ З КАМФОРТАМ

Пасля фермы мы наведвалі і невялікую фабрыку па апрацоўцы туш. Звонку яна выглядала вельмі кампактнай, але ўнутры было столькі памяшканняў, што можна было і заблудзіцца. Больш за ўсё ўразаіла адсутнасць якога-небудзь паху і слядоў крыві. У халадзільных камерах паўсюль розныя тэмпературы. Там, дзе висяць тушы — не вельмі халадна, а там, дзе знаходзіцца гатовы прадукт — тэмпература як на полюсе. Заходзіш і адразу выскокваеш. Усё аўтаматызавана: ліфты, пад'ёмнікі, машыны для рубкі мяса. Ёсць нават машыны, што вымаюць жылы.

Мяса, якое адпраўляецца ў продаж, прыгожа запакоўваецца машынамі ў цэлафан. І абавязкова ставіцца дата вырабу. Яно павінна быць мяккім і мець натуральны колер, таму вельмі важна, як жывёлу забіваюць. Нельга, каб у момант смерці ў яе былі напружаныя мышцы, інакш гэтае мяса будзе цвёрдым. Адходаў на фабрыцы ніякіх няма. Усё, што не ідзе ў ежу людзям, перапрацоўваецца ў корм для сабак і кошак і таксама праходзіць жорсткі кантроль.

Для рабочых на фабрыцы створаны шыкоўныя ўмовы: душавыя, раздзявалні, сталовка, дзе кормяць, як у рэстаране...

Іна ЗУБ.

НАСУСТРАЧ АЛІМПІЯДЗЕ

ПРАГРАМА ВЫСТУПЛЕННЯ БЕЛАРУСКІХ СПАРТСМЕНАЎ НА XXVI АЛІМПІЙСКІХ ГУЛЬНЯХ 1996 г.,
СКЛАДЗЕНАЯ ПЕРАВАЖНА НА АСНОВЕ АФІЦЫЙНАЙ АЛІМПІЙСКОЙ ПРАГРАМЫ (ПА ДНЯХ)
(Заканчэнне. Пачатак у №№ 172—173)

№№ п/п	Віды спорту	Від праграмы	Прозвішча спартсмена
--------	-------------	--------------	----------------------

28 ліпеня			
1. Бокс	63,5 кг, 81 кг		
2. Лёгкая атлетка	марафон, фінал (жан.)	Галушка Н., Мазоўка А., Біктагірава М.	
	сямёр'е скач. у даўж. (жан.)	Атрошчанка А., Сазановіч Н., Атрошчанка А., Сазановіч Н., Атрошчанка А., Сазановіч Н.	
	кіданне кап'я		
	800 м, фінал		
	кіданне дыска, кваліф. (жан.)	Філімонава Л., Зверава Э., Ячанка І., Ледаўская Т., Курчакіна Т., Варанкова Н.	
	400 м з бар'ер. 1 тур (жан.)		
	кіданне молата фінал (муж.)		
3. Тэніс	парн. разрад 2 тур (жан.)		
4. Скачкі ў ваду	трамплін, папярэдн. (муж.)	Семанюк А., Хамулькін В.	
3. Настольны тэніс	адзіночн. разрад 1/8 (муж.)		
6. Парусны спорт	«Лазер» 7 гонка, «Лазер» 8 гонка, «Еўропа» 7 гонка, «Еўропа» 8 гонка, «Зорны» 9 гонка, «Зорны» 10 гонка	Зеляноўскі А., Зеляноўскі А., Падобед А., Падобед А., Харэцкі С., Зуев В., Харэцкі С., Зуев В.	
7. Велатрап	гонка з набор. ачк. фінал, груп. (жан.)		
8. Цяжкая атлетка	99 кг, група В	Чырыца А.	
9. Стральба з лука	асабіст. першыноч. класіф. (жан.)	Марфель А., Якушава В.	
10. Вяславанне акадэміч.	А-4 фінал В (муж.), А-8, фінал А (жан.)		
11. Гімнастыка спарт.	комб. (муж.) фінал вольн. практ., фінал (муж.) скачкі, фінал (жан.) брусы, фінал (жан.)		

29 ліпеня			
1. Гімнастыка спарт.	скачкі праз каня, фінал (муж.) бярэяно, фінал (жан.) брусы, фінал (муж.) вольн. практ., фінал (жан.) перакл., фінал (муж.)		
2. Лёгкая атлетка	10 км, спарт./х, фінал (жан.)	Цыбульская В., Кардапольцава В., Місюля Н., Капцюх В., Дуброўшчык У., Сафроннікова Н.	
	кіданне дыска, квал. (муж.)		
	200 м, 1 тур, (жан.)		
	кіданне дыска, фінал (жан.)		
3. Скачкі ў ваду	трампл. 1/2 фін., фінал (муж.)		
4. Парусны спорт	«Лазер» 9 гонка, «Лазер» 10 гонка	Зеляноўскі А., Зеляноўскі А.	

№№ п/п	Віды спорту	Від праграмы	Прозвішча спартсмена
--------	-------------	--------------	----------------------

		«Еўропа» 9 гонка, «Еўропа» 10 гонка, «Тарнада» 9 гонка	Падобед А., Падобед А., Краўцоў С., Буданцаў В., Краўцоў С., Буданцаў В.
		«Тарнада» 10 гон.	
5. Цяжкая атлетка	108 кг, груп. В, 108 кг, груп. А.		Цякала Г., Емяльянаў В.
6. Стральба з лука	асабіст. перш. 1/32 (жан.)		Марфель Е., Якушава В.
	асабістае пер-ва 1/16 (жан.)		
7. Тэніс	адзін. раз-д 1/4 (жан.)		
30 ліпеня			
1. Цяжкая атлетка	+108 кг, група В, +108 кг, гр. А		Курловіч А., Тараненка Л.
2. Настольны тэніс	адзін. раз-д, 1/4 фіналу (муж.)		
3. Скачкі ў ваду	трампл. папярэд. (жан.)		Аляксеева С.
4. Парусны спорт	«Лазер» фінал, «Еўропа» фінал, «Тарнада», фінал		
5. Барацьба вольная	57 кг, папяр. 68 кг, папяр. 82 кг, папяр. 100 кг, папяр. 68 кг 2 тур	Гузаў А., Гогаль А., Саўко А., Кавалеўскі С.	
6. Гімнастыка спарт.	паказальны выступ (муж., жан.)		

31 ліпеня			
1. Лёгкая атлетка	дзясцібор'е 100 м скачкі ў даўж. штурханне ядра скачкі ў вышыню скачкі з шаст. кваліф. (муж.) 100 м з бар'ер. 1 тур, (жан.) скач. у даўж., квал. (муж.) кіданне дыска, фінал (муж.)		Хамляянен Э., Маркаў Д., Юркова Л., Главацкі А.
2. Скачкі ў ваду	трампл. 1/2 фін. фінал		
3. Парусны спорт	«Лазер», фінал, «Еўропа», фінал, «Тарнада», фінал		
4. Вольная барацьба	68 кг, класіф. 57 кг, за бронзу 100 кг, класіф. 100 кг, за бронзу	Гогаль А., Кавалеўскі С.	
5. Вяславанне на байдарках і каноэ	К-1 500 м папярэд. С-2, 500 м папяр.	Калеснік С., Мясейкоў А., Даўгалінак Д.	
	К-1, суцэш. 500 м С-2, суцэш. 500 м		
6. Настольны тэніс	адзін. раз-д 1/2 фіналу (муж.)		
7. Велашаша	фінал, (муж.)	Герман В.,	

№№ п/п	Віды спорту	Від праграмы	Прозвішча спартсмена
--------	-------------	--------------	----------------------

8. Стральба з лука	асаб. пер-ва 1/8 фіналу, (жан.)		Шарапаў А., Бандарык А., Галавану Я., Кавецкі П.
9. Тэніс	адзін. раз-д 1/2 фіналу, (жан.)		
1 жніўня			
1. Лёгкая атлетка	дзясцібор'е 110 м з бар. кіданне дыска скачкі з шастом кіданне кап'я 1500 м, фінал скачкі ў вышыню, кваліф. (жан.)		Хамляянен Э., Храмава Т.
2. Скачкі ў ваду	вышка, папярэд. (муж.)		Квачынскі А., Кудрэвіч С.
3. Барацьба вольная	62 кг, папяр. 74 кг, папяр. 130 кг, папяр.		Смаль С., Козыр І., Мядзведзеў А.
4. Гімнастыка мастацкая	асабіст. пер-ва, папярэд. каманд. пер-ва, папярэд.		Лук'яненка Л., Агрызка Т., Паходзіна А., Жузанава С., Будзіла Н., Малашанка Г., Дзямская В.
5. Настольны тэніс	адзін раз-д фінал (муж.)		
2 жніўня			
1. Лёгкая атлетка	50 км спарт./х, фінал (муж.) кіданне кап'я, кваліф. (муж.) скачкі з шастом фінал		Місюля Я., Гінько В., Сасімовіч У.
2. Скачкі ў ваду	вышка, папярэд. (муж.)		Квачынскі А., Кудрэвіч С.
3. Барацьба вольная	62 кг, класіф. 74 кг, класіф. 130 кг, класіф. 62 кг, за золата 130 кг, за бронзу		Смаль С., Козыр І., Мядзведзеў А.
4. Гімнастыка мастацкая	асабіст. пер-ва, папярэд. каманд. пер-ва, фінал		Агрызка Т., Лук'яненка Л.
5. Вяславанне на б/х	К-1, 500 м, 1/2 фіналу (муж.) С-2, 500 м 1/2 фіналу (муж.)		
3 жніўня			
1. Велашаша	індывід. гонка на час, фінал (муж.)		Кавецкі П., Галавану Я., Стагурская З.
2. Гімнастыка мастацкая	асабіст. пер-ва, 1/2 фіналу		
4 жніўня			
1. Гімнастыка мастацкая	асабіст. пер-ва, фінал		
2. Вяславанне на б/х	К-1 500 м, фінал С-2 500 м, фінал		

Адвес замест грунтвагі

Многія аўтаматары ведаюць: калі парушыліся вуглы ўстаноўкі колаў, машына горш кіруецца і трывае дарогу, шыны на прарэдніх колах зношваюцца нераўнамерна. Правяраюць і рэгулююць вуглы звычайна пры кожным аглядзе, тэхнічным абслугоўванні аўтамабіля на станцыях ці ўласнымі сіламі. У хатніх умовах карыстаюцца рознымі прыстасаваннямі: для вызначэння сыхджання колаў часцей за ўсё карыстаюцца раскоўнымі лінейкамі, а для вызначэння развалу — адвесамі. Работа з адвесам займае шмат часу, але дакладнасць атрымліваецца не вельмі добрая. Гэтых недахопаў можна пазбегнуць, калі выкарыстоўваць прыстасаванне з вадкаснай грунтвагі.

Канструкцыя прыстасавання нескладаная (глядзіце малюнак 1). Да асновы 3 балтом 7 і двума гайкамі мацуецца паваротная планка 4. На планцы двума дужкамі 5 замацавана вадкасная грунтвага. Гэта кавалек шкляной трубки (унутры яна павінна быць цыліндрычнай), закрыты з абодвух бакоў коркамі і запоўнены вадкасцю так, каб унутры заставаўся маленькі пазрырок паветра. Да планкі мацуецца шкала 2 з дзяленнем 1 мм (гэта можа быць прыклеены кавалек лі-

нейкі). Пры вырабе прыстасавання трэба глядзець, каб была забяспечана адлегласць 142 мм ад восі балта да краю шкалы. Тады перамяшчэнне шкалы на адно дзяленне (1 мм) будзе адпавядаць павароту планкі на вугал 24 мінуты.

Вугал развалу кола вызначаюць наступным чынам. Ставяць машыну на роўную гарызантальную пляцоўку так, каб адна са шпілек (балтоў) мацавання кола знаходзілася зверху. Правяраюць і пры неабходнасці падпампоўваюць шыны прарэдніх колаў да аднолькавага, паграбаванага інструкцыяй ціску. Потым выстаўляюць колы прама. Некалькі разоў націскаюць на перадак машыны, раскоўваючы яе ў вертыкальнай плоскасці, каб дэталі падвескі занялі нейтральнае становішча. Адварочваюць верхнюю гайку (болт) мацавання кола, надзяваючы на шпілку (болт) прыстасаван-

не, як паказана на малюнку 2, і замацоўваюць яго на кола. Паварочваюць планку 4 (гл. мал. 1) уверх ці ўніз, выводзячы пазрырок паветра на сярэдзіну грунтвагі. Глядзячы становішча адносна рыскі на аснове (гл. мал. 2). Перакочваюць машыну, каб прыстасаванне аказалася ўнізе. Зноў выводзяць пазрырок паветра грунтвагі на сярэдзіну і фікуюць, наколькі зрушылася шкала адносна ранейшага становішча. Гэта велічыня, падзеленая на паваротны вугал, дае вугал развалу. Развал добры, калі ў апошнім становішчы планку з грунтвагай паварочваюць уверх, і дрэнны — калі ўніз.

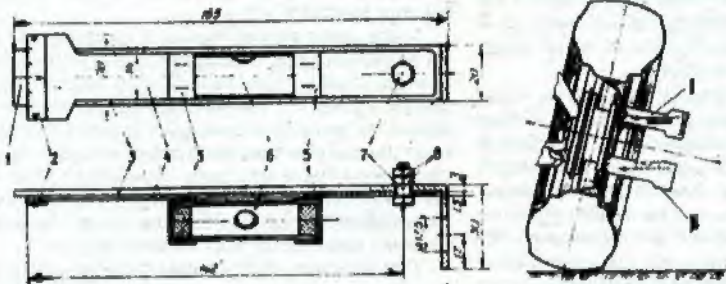
Такім жа чынам вызначаюць вугал развалу другога кола.

Рэгуляванне пры неабходнасці робяць, як паказана ў заводскай інструкцыі па эксплуатацыі аўтамабіля. Але трэба памятаць, што, прыступаючы да правэркі вуглоў устаноўкі колаў, трэба прывесці ў нармальнае становішча зазоры ў падшыпніках прарэдніх колаў, шаравыя апоры і ўсе злучэнні падвескі і рулявога кіравання.

Малюнак 1. Канструкцыя прыстасавання:

1 — рыска; 2 — шкала; 3 — аснова; 4 — паваротная планка; 5 — дужка (2 шт.); 6 — грунтвага; 7 — болт; 8 — гайка М8 (2 шт.).

Малюнак 2. Схема вымярэння вугла развалу:
I і II — першае і другое становішча прыстасавання.

Малюнак 1

Малюнак 2

Амаль усё пра ключы...

Кожны вадзіцель ведае, што добры інструмент — палова поспеху ў працы. Зараз гаворка пойдзе аб тым, якім інструментам зручна карыстацца пры рамонтзе «Жыгуляў».

Універсальны ключ для гайкі нацяжыцеля ланцуга (мал. 2).

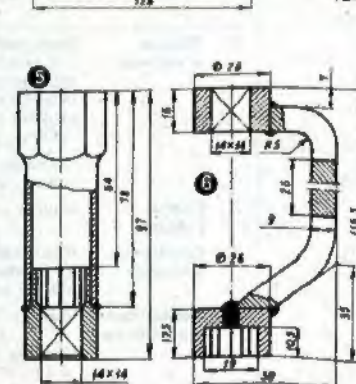
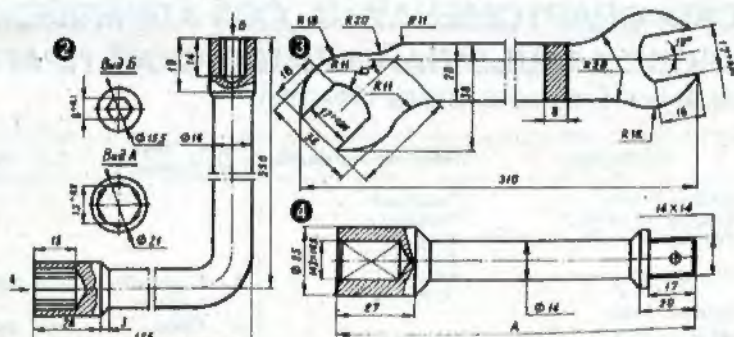
Калі няма 12-граннай галоўкі на 13, падыхдзе і 6-гранная. Такі ключ зручны і пры выкананні іншых аперацый — дэмантаж накрывкі галоўкі цыліндра, рэгуляванні замкаў дэвярэй і г. д.

Пры дапамозе другога ключа (мал. 3) вельмі зручна рэгуляваць клапанныя зазоры. Галоўка ключа, зробленая пад вуглом 45° да восі, выключна верагоднасць пашкоджання перарывальніка пры рэгуляванні зазораў першага і другога клапанаў. Ён вельмі зручны і пры адкручванні пробак кантрольных дзірак у каробцы перадачы і рэдуктары задняга моста.

Падружальнік (мал. 4) для адкручвання цяжкадступных гаек ці балтоў. Штатны ключ для свечак лепш перабраць. Укараціце яго на 70 мм і прывярыце з тыльнага боку галоўку на 14 мм. Гэты ключ (мал. 5) разам з 500-міліметровым падружальнікам, шарнірам і папярэчнай будзе не горшы за спецыяльны «ваззюскі».

Пры падцяжцы балтоў, якія мацуюць галоўку блока, звычайным тарцавым ключом неабходна здымаць корпус падшыпнікаў размеркавальнага вала. Гэта вельмі складаная аперацыя. Яе можна пазбегнуць, калі мець спецыяльны ключ (мал. 6). Зрабіце скабу. Разрэжце тарцавую

Але ўладальнікі іншых машын знойдуць нешта карыснае для сябе. Інструмент, які мы прапануем, можна зрабіць у любой саўгаснай майстэрні ці кузні.

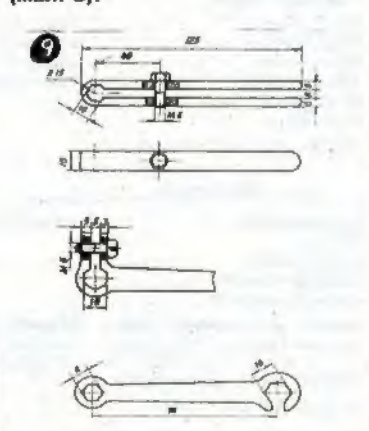

Рубрыку вядзе Мікалай НАЗАРАЎ.

галоўку на 19 (абавязкова 12-гранную), палову яе з квадратам прывярыце да верхняй часткі скабы, а другую, папярэдне завярнуўшы наяўную адтуліну, — да ніжняй часткі.

Добра вядома, як цяжка бывае адкруціць штучцы для «пракачкі» тармазоў. Ражковы ключ на 8 для гэтай мэты не падыхдзе, ён можа дэфармаваць грані штучцы. Тут дапаможа спецыяльны ключ (мал. 7).

Дапаможа адрэгуляваць зазор паміж кантактамі перарывальніка (ці пры іх змене) маленькі ключ на 8 (мал. 8).

ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ...

ШТО ДАДЗЕНА АД ДАМІНО?

Радзіма гэтага гадання — старажытны Кітай, дзе даміно называлі касцянымі таблічкамі. Кожная таблічка мае сваё тайнае значэнне і можа даць вам кароткае, але дакладнае апісанне таго, што чакае вас у будучыні.

Прынцып гадання прасты. Вазьміце скрынку з даміно і выкладзіце ўсе таблічкі на стол. Пераварніце іх «тварам» уніз і перамяшайце. Затым выберыце наўгад тую з іх, на якой спыніцца позірк, і перавярніце. А цяпер зверцеся з пералікам значэнняў і атрымаеце адказ, прадвызначаны вам лёсам.

Пакладзіце вашу таблічку ў агульную кучку і зноў перамяшайце даміно. Выберыце другую... Паўтараць гэту працэдuru на працягу аднаго гадання можна не больш трох разоў.

Значэнні касцяных таблічак

дубль шэсць — поспех ва ўсіх адносінах;
6:5 — наперадзе дабрачынная работа;
6:4 — спрэчная альбо судовая справа, якая наўрад ці скончыцца добра;
6:3 — кароткае падарожжа з добрым фіналам;
6:2 — каштоўны падарунак будзе паднесены ў бліжэйшы час;
6:1 — знікне прычына непрыемнасцей;
6:пуста — будзьце асцярожныя, асабліва з тымі, каго лічыце сваімі сябрамі;
дубль пяць — пераезд у новую ква-

тэру ці дом;
5:4 — да грошай, але не трэба імі рызыкаваць;
5:3 — наведвальнік акажа дапамогу;

5:2 — народзіцца дзіця;
5:1 — гарацы любоўны раман з сумным фіналам;
5:пуста — трэба дапамагчы сябру ў бядзе;

дубль чатыры — незнаёмец запросяць на вечарынку;
4:3 — чакаемыя непрыемнасці не адбудуцца;
4:2 — махляр, магчыма, шукальнік прыгод уойдзе ў тваё жыццё;

4:1 — неабходна вярнуць даўгі, нават калі гэта пагражае часовай страй грошай;
4:пуста — спроба аднавіць старую дружбу;

дубль тры — з'явіўся сапернік у каханні;
3:2 — можна паддацца спакусе;
3:1 — нечаканыя важныя навіны;
3:пуста — рэўнасць;

дубль два — шчаслівы шлюб;
2:1 — грашовыя страты ў бліжэйшай будучыні;
2:пуста — выпадковая сустрэча і шчаслівая будучыня;

дубль адзін — не трэба сумненняў, трэба смела прыняць рашэнне;
1:пуста — новае карыснае знаёмства;
дубль пуста — дрэннае прадказанне, указвае на страты, расчараванне.

«Тайная ўлада».

ТЭЛЕБАЧАННЕ, 11 ліпеня

Беларускае тэлебачанне

7.30 Ранішні катэітэй. 7.50 Эканаміст. 8.00 Навіны. 8.15 «Дастаеўскі і Беларусь». Дак. фільм. 9.05 «Рэкс — верны сябар паліцэйскага». 10-я серыя. 10.00 Каралеўскае паліцэйскае. 10.40 «Краіна, імя якой — фестываль...». Да 5-й гадзіны Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар». 11.15 Класіка на экране. Маст. фільм «Дзядзька Ваня». 15.00 Навіны. 15.15 «Фліпер». Серыял. 15.40 «Ну, пакачай!» Выпуск 9-ы. 15.50 «Канцэртны сезон». Дзяржаўны акадэмічны ансамбль танца Беларусі. 16.35 «Надзеля, з 11 да 17». Маст. фільм. 16.50 ШАНЦ. Перадача па пошмах глядачоў. 17.20 Урок Наталлі Навасілавай. 17.50 Музычны антракт. 18.00 Бар'еры. Беларускі інваспорт на міжнароднай арэне. 18.25 Эканаміст. 18.35 «Тройчы па аднаму». Музычная перадача MTV. 18.50 Навіны (з сурдаперакладам). 19.00 Дэбют V Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар-96». 19.15 «Рэкс — верны сябар паліцэйскага». 11-я серыя. 20.10 Калыханка. 20.30 Панарама. 21.15 Урачыстае адкрыццё V Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар-96». 22.55 «Каралева Марго». 12-я серыя. 24.00 Навіны. 0.15 «Я люблю джаз». Трубач Валерыі Шчырыца.

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00 Навіны. 8.15 «Тайны сям'і Дэ Граншан». 1-я серыя. 9.15 «У пошуках страчанага». В. Марэцкая. 9.50 Клуб падарожнікаў. 10.40 Смак. 11.10 У эфіры тэлеперадачы «Мір». 11.50 «Цыган». Серыял. 13.15 «Белы гарлачык». Мультифільм. 13.25 Каханне на перагарах. 14.20 «Рыцар Адаманда Сарца». 14.45 Лега-го! 15.10 Шы-Тонік. 15.40 «Элен і хлопцы». Серыял. 16.05 Рок-урок. 16.30 Сем дзён спорту. 17.15 І. Калыныч у фільме «Тайны сям'і Дэ Граншан». 1-я серыя. 18.15 Гадзіна пік. 18.40 Лато-Мільён. 19.00 «Адзін на адзін». Вядучы А. Любімаў. 19.45 «Добрай ночы, малышкі». 20.00 Час. 20.40 «Французская рэвалюцыя». Серыял. 22.20 «Абоз». Шоу І. Дзямідова.

Канал «Расія»

6.30 Ранішні экстрэс. 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.55 Весткі. 7.20 Дзевялая Расія. 7.50 Час дзевялых людзей. 8.00 Свая гульня. 8.30 Сам сабе рэжысёр. 9.00 «Санта-Барбара». 9.55 Кліп-антракт. 10.20 «Значнасць з многімі невядомымі». 5-я серыя. 13.30 «Чароўныя школы аўтобус». Мультисерыял. 14.00 Іваноў, Пятроў, Сідароў і іншыя. 14.40 Дзевялая Расія. 15.05 Расія ў асобах. 15.20 Там-там навіны. 15.35 Кенгуру. 15.50 Календар. 16.20 «Твар з вокладкі». І. Нікалаеў. 16.35 Залезыце ад цябе. 16.50 «Дзяўчынка з заўтра». Серыял. 17.15 «Новыя прыгоды Чырвонай Шапачкі». Мультифільм. 17.25 Раз у

тыдзень. 17.55 Надзвычайны канал. 18.25 Нічога, акрамя. 18.40 «Цёмная» для П'ера Марэля. 19.35 «Санта-Барбара». 20.30 «Даміно» Міхаіла Баярскага. 21.00 Надвор'е на заўтра. 21.05 «Славянскі базар». Адкрыццё V Міжнароднага фестывалю мастацтваў. 23.10 Музыка ўсіх пакаленняў. 23.25 Адамаў яблык.

Санкт-Пецярбург

11.55, 12.55, 13.55, 14.55, 16.55, 18.55, 21.55 Інфарм ТБ. 12.05 «Першае каханне». Серыял. 13.10 Тэрмін адказу — сёння. 13.40 Парады садаводам. 14.05 «Вялікі чалавек». 8-я серыя. 15.10 «Белая рука». Маст. фільм (Германія). 1-я частка. 16.15 «Дзеці і поры года». Дак. фільм. 16.40, 20.40 Талеслужба бяспекі. 17.05 «Філасофія па Філу». Серыял. 17.30 Стыль жыцця. 17.35 Паклавае Ленінградская АТК. 18.40 Вялікі фестываль. 19.15 Спорт. 19.20 «Першае каханне». Серыял. 20.10 Толькі без панікі. 20.55 Спартыўны агляд. 21.05 «Вялікі чалавек». 8-я серыя. 22.10 «Белая рука». Маст. фільм. 1-я частка.

НТБ

17.00 «Незвычайныя прыгоды Скубі-Ду». Мультисерыял. 17.30 Жаночыя гісторыі. «Ланкастар: гісторыя кахання». 1-я серыя. 18.35 Герой дня. 19.00 Том Хэнкс у фільме «Як у бяздонную бочку» (ЗША). 20.35, 22.15 Доктар Вугал. 21.35 «Дзіка палым». 2-я серыя. 22.30 Часінка. 23.20 Маст. фільм «Крык свабоды» (ЗША).

ВІШЛАВАННІ

Сардэчна віншваем ІЮДЗІКА Віктара з днём нараджэння. Жадаем табе, каб прыгожа і шчасліва пра-жыў яшчэ шмат гадоў, каб заўсёды быў здароў.

В. Янавічы, ТРАЦЦЯКОВЫ.

Шчыра віншваем Мікалая Аляксеевіча СУПРУНА з саракагоддзем. Няхай жыццё будзе шчаслівым і радасным.

Г. Слонім, сябры.

Віншваем з днём нараджэння НАВУМАВУ Валянціну Іванаўну. Здароўя, шчасця, сямейнага дабрабыту.

Дачка Іра, зяць Дзіма.

Сардэчна віншую з днём нараджэння ШУТ Валерыя. Веры, удачы, здароўя табе.

Г. Баранавічы, Яўген ЛІМОНТ.

Пейджинговую связь редакции обеспечивает компания **МОБИКОМ** пейджинг-система тел. 78-08-98

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь, калектыў рэдакцый газеты «Звязда».

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЭЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), І. БАРАНОЎСКІ, У. ГОЙТАН, В. ЖДАНКО, Л. ЛАХМАНЕНКА, М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ, Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАЎЦОЎ.

Рэгістрацыйны нумар 1.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск; вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».

ТЭЛЕФОНЫ: прымальнік — 68-29-19; намеснік галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25, 32-35-05; аддзелаў: інфармацыйна-аналітычнага — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканамікі — 32-31-21, 68-29-68, палітыкі — 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, пісьмоў — 68-27-47, маралі і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносін — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў — 68-28-38, 68-28-72, беларускай дыяспары — 68-28-27, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44; аглядальнікаў на праблемы: навуцы і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і ліквідцыі вынікаў Чарнобыля — 68-28-36; уласных карэспандэнтаў: у Брэсце — 33-640, Гродне — 33-25-29, Гомелі — 53-13-92, Баранавічах — 7-26-02, Нясвіжы — 22-400; бухгалтэры — 32-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах — 32-31-98. ФАКС: 32-04-52, 68-28-77.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за палібр і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннем з меркаванням рэдакцыі.

Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламдаўцы.

Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытацтвамі.

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79. Тираж 91852, індекс 63850. Зак. № 3449. Выходзіць 250 разоў у год. Нумар падпісанні з 20.15. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12